

N:o 3 Heinäkuu
1959

TENNIS- ja PÖYTÄTENNIS

Tässä numerossa mm.:

VIERUMÄKI

TAMMISAARI

WIMBLEDON

VALKEAKOSKEN
KANSALLISET

KAI HARKIMO:
ME SAIRAAT...

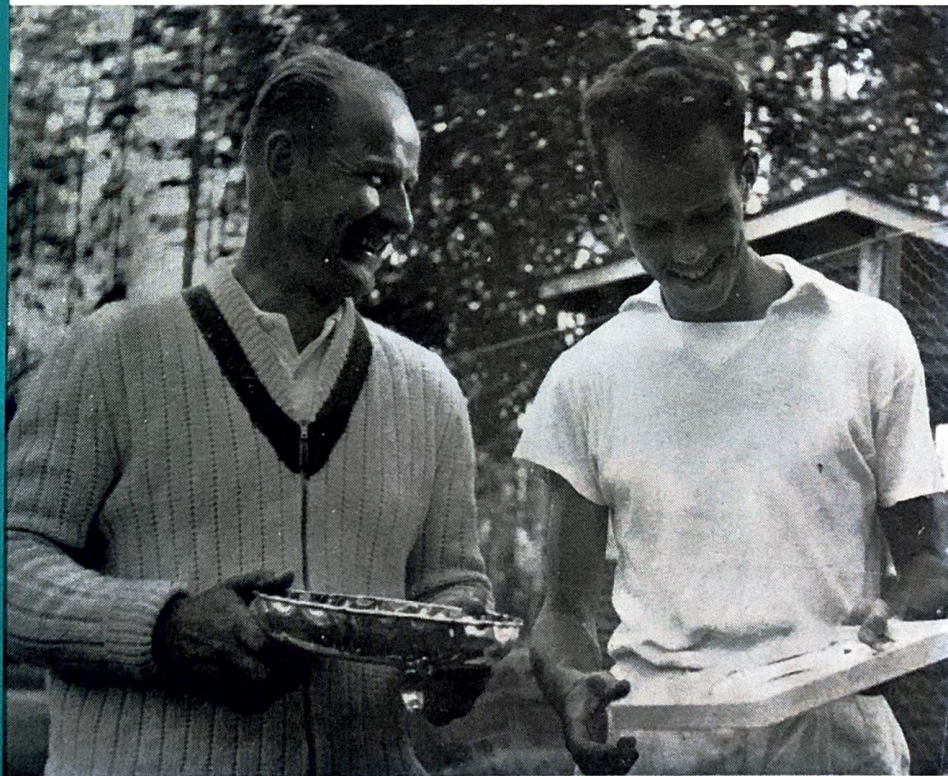
JATKUUKO JAPANIN

KAUPUNKIEMME
MESTAREITA

KÄMMENLYÖNTI
HYÖKKÄYSLYÖNTINÄ

Vierumäen loppuottelijat vas. Sakari Salo ja Tapio Jokinen sulassa sovussa ottelun jälkeen palkintojaan tarkastamassa.

Trikoinen verryttelypuku johtaa!

Uudet Atlas verryttelypuvut on tehty korkealaatuisesta **rayonpuuvillaneuloksesta**. Niiden pinta on luistavaa, vettä ja likaa hylkivää, ryhdikästä rayonina, sisäpinta pörhistettyä, lämmintä puuvillaa.

Uusien mallien ja neulosten rinnalla valmistamme myös puuvillatrikoisia malleja.

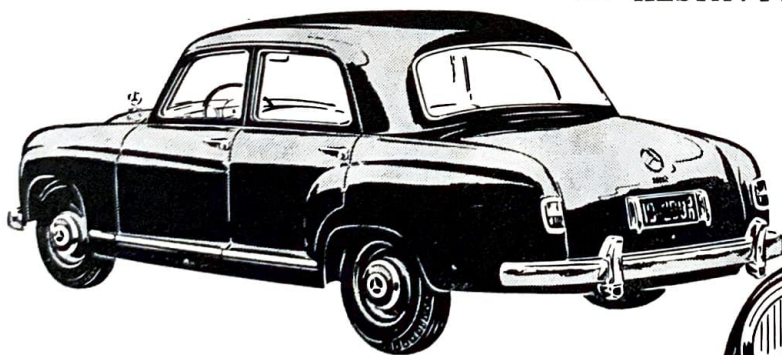
Todetkaa itse, että **trikoinen verryttelypuku on ylivoimainen!** Se joustaa ja hengittää kaikissa tilanteissa.

SUOMEN TRIKOO

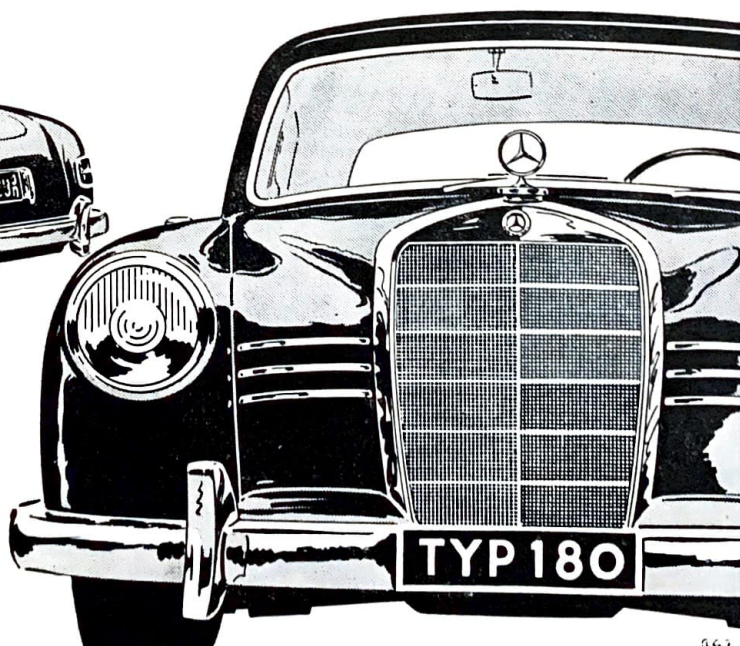
Tarkoituksenmukaista suunnitelmallisuutta jossa yhdistyvät

- KORKEA LAATU
- TALOUDELLISUUS
- TURVALLISUUS
- KESTÄVYYS

Eniten kysytty auto
koko maailmassa

MERCEDES-BENZ

347

DAIMLER-BENZ AKTIENGESSELLSCHAFT STUTTGART-UNTERTÜRKHEIM

Mutaluokka mukaan!

TENNIS- ja P

URHEILUALAN ERIKOISJULKAISU

päätoimittaja
klaus v. schantz

toimittajat
timo aalto
pentti pihakoivu

oulu
osmo hyryn kangas

tampere
per bogdanoff

hämeenlinna
olli haavisto

rauma
tauno nuotio

taiteilija
esko mulo

toimitus
linnankatu 21. B
turku puh. 28 262

postiosoite
postilokero
n:o 61

postisiirtotili
tu 98945

tilaushinnat

kotimaahan	12 kk	1200:—
pohjoismaihin	12 kk	1440:—
muihin maihin	12 kk	2050:—
irtonumerot		120:—

Liitteenä lehden
tilauskuponki

Ö
Y
T
..
Ä
T
E
N
N
I
S

Harrastelijaluokka jota B-luokan "hidalgot" leikillisesti kutsuvat mutaluokaksi, on eräs tärkeimmistä tennispelaajaryhmistä jotka tekevät tennistä tunteiksi ympäri koko maan. Esi-merkiksi Englannissa on oivallettu tällaisen luokan merkitys järjestämällä tenniskenttiä yleisiin puistoihin ja tällaiset puistokenttäkilpailut useinkin keräävät runsaasti katsojia jotka innostuvat ensin seuraamaan "kotitekoisia" tyylejä ja sitten uskaltavat itsekin yrittämään peliä, jonka korkeatasoisuutta ei kukaan lähde arvostelemaan. Miten olisi Suomessa? Olisiko täällä mahdollisuutta järjestää hiekkapohjaisia, helposti kunnostettavia kenttiä puistoihin tai vaikka urheilukenttien laitamille?

On aivan selviö, että B-luokka nykyisellään on aivan liian suuri ja tästä on seurauksena että jälkipään suuri joukko jää pois B-luokan kilpailuista, joissa ei löydy mahdollisuuden hiventäkään toista kierrosta kauemmaksi. Useat nuoret pelaajat kuuluvat tähän luokkaan ja haluaisivat pelata useamman ottelun kehittyäkseen nopeammin, mutta taito ei vielä riitä ja näin tukahdutetaan nuori yrittäjämieli joka joskus kestävämpänä jaksaa odotella ja iän mukana luonnollisesti nousee tasossaan. Mutta kuinka moni nuori onkaan lopettanut takomasta päästään seinää vasten?

On erittäin tärkeätä järjestää tälle luokalle omia kilpailuja ja varmaa onkin, että yleistaso saadaan tällä tavalla kohotettua. Sivustakatsojan toivomuksena on, että B-luokka jaetaan kahtia + 15 kohdalla ja lopuosta muodostetaan uusi luokka C-luokka josta aikaa myöten kehittyy suurin luokka johon maaseutupelaajatkin joukolla ilmoittautuvat niinkuin on Ruotsissakin tapahtunut.

**Suomen Tennisliiton
puheenjohtaja
Jarl Hohenthal
kertoo vaikutelmiaan
nykytilanteesta**

Suomen Tennis 1959

"Tennis- ja Pöytätennis" on pyytänyt minulta muutamia rivejä tenniksen nykytilanteesta tennisliiton kannalta katsottuna. Ennen kun täytän lehden toimituksen toivomuksen haluan lausua iloni siitä, että löytyy niin optimistisia tenniksen ystäviä, että he ovat uskaltaneet tällaiseen yritykseen, vaikka aikaisemmat vastaavanlaiset kokemukset eivät ole olleet varsin rohkaisevia. Pidän yritystä merkinä siitä, että mielenkiinto tennikseen on kasvamassa, ja tällaisen lehden aikaansaaminen on varmaankin omiaan yhä levittämään tennisharrastusta. Toivotan lehdellemme siinä mielessä hyvää menestystä alussa varmaankin kivisellä taipaleella.

Mitä sitten tulee Suomen tennikseen nimenomaan 1959 on todettava, että se nyt elää erästä ylimenokautta. Suurin osa sen edustuspelaajista on siinä iässä, että "eläke" on odotamassa, ja jälkikasvu sodan jälkeisinä vuosina on ollut laiha. Liiton päähuomio on sen vuoksi viime vuosina kohdistunut nuorisoon ja varsinkin aivan nuoriin pelaajiin, joista lähivuosina toivomme sivuun siirtyvien edustuspelaajiemme manttelin perijöitä. Siinä mielessä on näitä nuoria pelaajia viime vuosina yritetty kouluttaa lähinnä liiton tennisopistossa Westendissä. Kun katsoo viime vuosien juniorimestaruuskilpailuja täytyy sanoa, että ei ole syytä pessimismiin. Jos harjoitusintoa vaan riittää ja taloudelliset seikat suovat mahdollisuudet lisääntyvään kilpailutalaisyksien järjestämiseen ulkomaisia hyviä pelaajia vastaan, uskon, että nykyisistä junioreistamme saamme paljon ilon aihetta lähi-

aikoina. Optimismiani perustelen myös sillä, että viime vuosina järjestetyt Hopeamallakilpailut junioreille ovat vuosi vuodelta saaneet yhä sankemmat joukot nuoria mukaan kilpailuun. Ilahduttavinta on, että kilpailuja järjestetään ympäri Suomen ja että pohja niin ollen on huomattavasti laajempi kuin ennen sotia.

Nuorien pelaajien esimarssia odotellessa ovat nykyiset edustuspelaajamme Sakari Salo ja Reino Nyyssönen tänä kesänä Pohjoismaiden Cupotteluissa menestyneet yllättävän hyvin. Voitot Ruotsista 3—2 — tosin ei Ruotsin ykköspelaajia vastaan — ja Norjasta 4—1 osoittavat, että edustuspelaajamme ovat löytäneet punaisen langan. Nämä saavutukset ovat omiaan antamaan uutta uskoa Suomen tenniksen ystäville. Nuorille pelaajille toivon tämän esimerkin antavan yhä lisääntyvää harjoitusintoa, varsinkin kun kilpailu heidän kesken edustuspelaajien manttelin perimisestä nyt on hyvin ajankohtainen. Tämä kilpailu koskee niin hyvin mies- kuin naisjunioreitamme.

Kuntopuntarin kertomaa

Kuntopuntarin tarkoituksena on tuoda esiin jokaisen kilpailuissa menestyneen tenniksen harrastajan tulokset. Varsinaista paremmuusjärjestystä kuntopuntari harvemmin tuo julki paremminkin se selvittelee kuka on hyvässä menestyksellä kiertänyt eri kilpailuissa. Keskitasoa parempi kilpailija, joka kiertää kilpailuista toiseen, saa runsaanlaisesti pisteitä vain sijoittumalla palkintosijoille. Sensijaan huippupelaajat, jotka käyvät vain harvoissa kilpailuissa eivät voitoillaan ehkä saavuta parhaita pistesijoja tässä kaaviossa. Samoin kärsivät huono-onniset kilpailijat jotka joutuvat heti voittajia vastaan ensi kierroksella.

Niinpä kuntopuntarin tarkoitus selviääkin parhaiten sen nimestä ja sen pääasialliseksi tavoitteeksi jääkin niiden pelaajien kannustaminen jotka ovat hyvin sijoittuneet ja haluavat pitää hyvän kuntonsa myös muitten nähtävänä.

Pisteitä saa jokaisesta voitosta kolme pistettä, toisesta sijasta 2 ja kolmannelta yhden pisteen. Kansainvälisistä otteluista tulee jokaiselle piste enemmän siis 4, 3, 2 pistettä. Pisteitä lasketaan kaksinpelistä ja vain niistä kilpailuista, johon kaikilla on vapaa pääsy ns. kutsuntakilpailuja ei voida ottaa huomioon.

Kuntopuntaria johtaa ylivoimaisesti Nyys-
sönen HVS, jolla on voitot Mikkelin, Paraisten Valkeakosken ja Tammisaaren kilpailuista. Toisena on Tapio Jokinen WTSK, jolla on 1 voitto, Aulangon kilpailuista ja 3 toista sijaa, nimittäin Mikkelin, Paraisten ja Vieru-

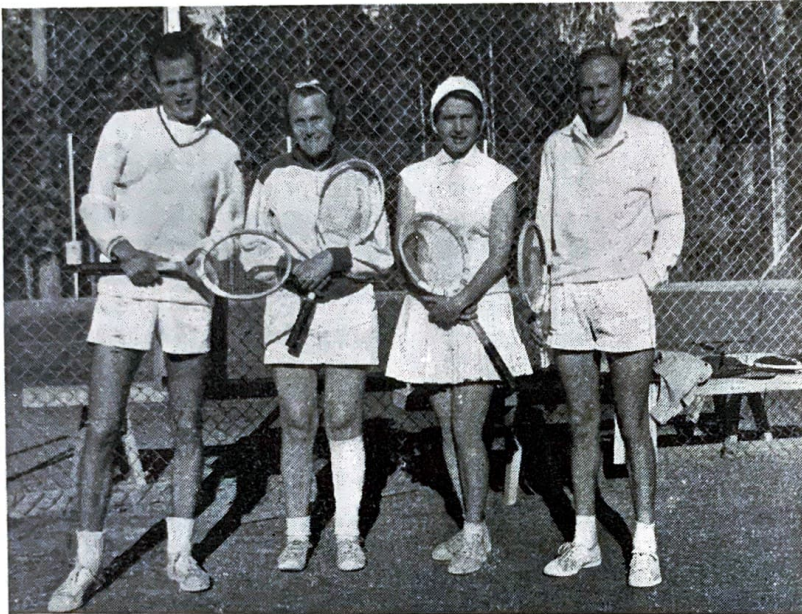
mäen kisoista. Kolmantena on Bertel Eklund WTSK voitolla Karhulan-kilpailuista ja Tampereen toisella palkinnolla. J. Pajukari LTS on yllättäen siirtynyt viitosten kärkeen Kuusankosken voitolla ja Karhulan toisella palkinnolla. HVS:n "Kinkku" Kinnunen on viidentenä Tampereen voitollaan sekä Tammisaaren kolmannella sijallaan. Kuudentena on "Ekenäs" Lasse Ekström ETK Tammisaaren toisella ja Paraisten kolmannella palkinnolla. Jussi Säilä HVS pitää "viitosten häntää" Kuusankosken toisella ja Karhulan ja Tammisaaren kolmansilla palkinnoilla. "Saku" Salo on jätetty kahdeksanneksi Vierumäen voitollaan. Yhdeksäntenä on Tampereen Jussi Hietala Aulangon toisella ja Valkeakosken kolmannella sijaluvulla ja kymmenentenä on hänen seuratoverinsa Martti Männistö samalla sijalla.

1	Nyyssönen HVS	4	4	—	—	14
2	Jokinen WTSK	4	1	3	—	9
3	Eklund WTSK	3	1	1	1	6
4	Pajukari LTS	2	1	1	—	5
5	Kinnunen HVS	2	1	—	1	5
6	Ekström ETK	2	—	1	1	5
7	Säilä HVS	3	—	1	2	5
8	Salon HVS	1	1	—	—	3
9	Hietala TaVS	3	—	1	1	3
10	Männistö TaVS	3	—	1	1	3

Voimakastyypinen J. Pajukari on menestynyt hyvin alkukauden kilpailuissa.

Nyyssösen hat trik oli odotettu

Paraisten kansainvä- liset

Sekanelinpelin loppuottelijat vas. Jokinen, Lindström, Leeve ja Nyyssönen olivat kukin myös kaksinpelin loppuottelijoita ja voitot jakautuivat tällä kertaa oikealle.

Paraisten Kansainvälisissä edusti Ruotsia Josefsson, joka kuuluu heidän B-joukkueeseen. Suomen valttiässä Reino Nyyssönen vei voitot kaikissa luokissa joihin hän otti osaa. Kaksinpelissä Tapio Jokinen esitti mainiota peliä voittaen semifinaalissa pelätyn ruotsalaisen. Kumpikin pelasi takalinjalla tyytyen vetelemään kovia sijoituslyöntejä rystypuolelta. Pallon jäädessä lyhyeksi teki toinen aloitteen voittaen poikkeuksetta verkolla. Josefssonin tehokas lentopeli oli tyypillistä ruotsalaista josta näkyi amerikkalaisen valmentajan Bill Luflerin opetus. Lyhyt terävä veto oli yksinkertaisuudessaan tehokas ja tarpeeksi pitkänä se sai vastustajan perääntymään takalinjan taakse.

Reino Nyyssösen voittokulku loppuotteluun oli sangen yksinkertainen. Voitto Ekströmistä oli sangen mutkaton ja loppuottelussa Jokinen vaikka pelasikin mainiosti toisen erän oli

vailla mahdollisuuksia, sillä niin ylivoimaiset olivat seuraavat erävoitot.

Naisten luokassa yllätti Sirkka Leeve voittamalla loppuottelussa Hjördis Lindströmin, A-luokan pelaajan, jolla oli vaikeaa hillitä temperamenttiaan kentälläkin. Ratkaiseva erä venyi ylipitkäksi Leeven vihdoin saatua oman syöttönsä ja voitettuaan ottelupallon sai Lindström jonkinlaisen vian jalkaansa koska hänet täytyi melkein kantaa kentältä. Myöhemmin hän pelasi sekanelinpelin loppuottelun jalka nilkasta polveen asti "paketissa" partnerinaan Tapio Jokinen. He hävisivät Sirkka Leeve ja Reino Nyyssöselle selvin numeroin.

Nelinpelin loppuottelun voittivat A. Kaartinen ja Reino Nyyssönen joista jälkimmäinen sai uurastaa kahden edestä, joskin "kivitalon pystyttäjänä" oli Kaartinen omaa luokkaansa. Vastustajat Josefsson & Henriksson eivät saaneet kuin muutaman pelin erässä.

Vierumäki

Kuten niin monina aikaisempi-nakin vuosina oli jälleen Heino-lan verkkopalloilijat -36 onnistu-neitten Juhannuskilpailujen jär-jestäjinä Vierumäen Urheiluopis-ton tenniskentillä. Kokkotulet saatiin syttymään tällä kertaa il-man tavanmukaista "bensiinivoi-telua", ja ukkospilvet kiersivät aivan urheiluopiston välittömässä läheisyydessä.

Miesten kaksinpelissä kaikki neljä sijoitettua pelaajaa pääsivät semifinaaleihin. Sakari Salo monivuotinen Vierumäenkävijä pela-si rutiinilla hyväkuntoista Jonne Pajukaria vastaan, joka viikkoa aikaisemmin oli selviytynyt Kuu-sankosken kilpailujen voittajaksi. Pajukarin peli uhkui voimaa ja kestävyys oli vastustajan luok-kaa. Salo takakenttäpeli pitkine vetoineen oli nautittavaa katsel-la, ja ohitukset olivat rauhalliset ja harkitut.

Kari Ansion tarkka peli kaatoi Klaus v. Schantz'in ja lähellä oli myös C. Rosenbröijerin häviö täl-le pitkälle Jyväskylän pojalle. An-sion jo johtaessa ratkaisevaa erää 5—2 oli ensimmäisessä ottelupal-lossa ilmeinen tuomarivirhe, sillä syöttö suhahti pitkin keski linjaa jättäen selvän merkin siihen. Tuo-mari ei kuitenkaan hyväksynyt syöttöä. Onnekkampana tasoitti vastustaja pelit ja vei ratkaisevan erän. J. Hirkin värikäs peli on usean vuoden ollut mainio "Vie-rumäki show". Nytkin oli pelissä vauhtia ja jännitystä sillä onnis-tumisen ja epäonnistumisen välil-lä on useinkin ollut häviävän pie-ni ero. Nyt tämä ero toi voiton kahdesta vastustajasta ja semifi-naaliottelussa oli jälleen vastassa Sakari Salo, jonka peli oli liikaa Hirkillä. Tasoittaen pelit toisessa erässä 4—4 oli Hirkillä useita mahdollisuuksia päästä johtoase-maan, mutta Salo alkoi pelata tarkasti eikä antanut mahdolli-suuksia yllätykseen.

Toisessa semifinaaliottelussa kohtasivat rauhallinen Tapio Jo-kinen ja temperamenttinen Cris-tian Rosenbröijer. Peruslyönteihinsä turvautuen lakaisi Tapio Jo-kinen vaivattomasti kierteitä vil-jelevän vastustajansa kentältä sel-vittäen näin tiensä loppuotte-luun.

Salon ja Jokisen kaksinkamp-pailua odotettiin mielenkiinnolla ja varsinkin kun näiden kahden yhteenotot ovat riippuvaisia pe-ruslyöntien onnistumisesta tarjoaa peli kaunista katseltavaa. Salo oli silmiinnähtävästi hermostunut pe-lin alussa ja pallot saivat luvat-toman usein väärän suunnan. Tä-män huomattuaan ryhtyi Jokinen ahdistelemaan vastustajaansa rys-tyä, jolta pallot lähtivät huomattavasti hitaammin — helpommin. Tämä osoittautui ratkaisevaksi ensimmäisessä erässä, jonka Jo-kinen katkaisi kaikkien yllätyk-seksi 6—4. Toisessa erässä sai Salo enemmän tarkkuutta lyön-teihin ja tasaväkisesti edettiin 4—4 tilanteeseen. Nyt muutti Salo pelitempoa ja ratkaisi seuraavat kahdeksan peliä edukseen. Ilman taukoa pelejä jatkettaessa oli "Sa-ku" parhaassa vedossa takoen pallot nurkkiin väsyneen vastus-tajansa ollessa ilman mahdolli-suuksia.

Salon takakenttäpeli kestää hy-vien ulkolaisten rinnalla, mutta senvuoksi ettei maassamme ole kuin yksi pelaaja jonka kanssa tarvitaan verkkopeliä -on Salo peli tältä kohden päässyt ravis-tumaan varsinkin matala lento-lyönti tuotti vaikeuksia mikä nähtiin sekanelinpelin loppuottelus-sa.

Miesten B-luokan voitti Reijo Ruokonen Hämeenlinnasta lyömäl-lä loppuottelussa Kari Ansion il-lan viimeisessä ottelussa hämä-rässä. Nelipelivoiton veivät Salo & Hiski ja sekanelinpelin yllät-täen Jokinen & Swanljung.

Reijo Ruokonen vastasi B-luokan voitosta lyöden Kari Ansion sunnuntain viimeisessä ottelussa.

R. Ahjopalo oli yllättävän hyvässä lyöntivireessä pakoittaen J. Hirkin kovaan otteluun.

K. Ansio oli kisojen suurin yllätysmies kukistaen v. Schantz'in ja vieden erän Rosenbröijeriltä.

VALKEA- KOSKEN KANSALLISET

Ylinnä: Vähän harjoitellut Kalle Kinnunen selviytyi nelinpelin loppuotteluun. Vas. leppoisasti hymyilevä kilpailujen johtaja otti osaa hyvällä menestyksellä. Alla Nyysönen lyö lentolyönnin rystyltä.

Vähän harjoitellut Kalle Kinnunen kävi illan hämyssä kovan kolmen erän ottelun Per Bogdanoffia vastaan. Jalkapalloilijan kunnolla ei Kinnunen selviytynyt kissamaisen pehmeästi liikkuvasta vastustajastaan ja voiton korjasi äärimmäisen sitkeän pallottelun jälkeen Bogdanoff 6—4, 3—6, 6—4. Bogdanoffilla oli 20 tuntia aikaa juhlia voittoaan Kalle Kinnusesta, sillä hänen semifinaalivastustajansa oli Reino Nyysönen. Pehmeästi liukuva "Pepe" sai pistää kaikkensa pysyäkseen karusellissa mukana. Stoppari-lobby-yhdistelmät erj muunnelmassa houkuttelivat Bogdanoffin elämänsä juoksuun ja keskikentällä tyynenä ja valppaana seisova Reino ohjasi pallon hillitysti ja varmasti. Ottelun ensimmäinen erä oli ennätysvauhtia 5 min. 30 sek. ja koko ottelu kesti 15 min.

45 sek. Suorituksen arvoa vielä kohotti se, että Bogdanoff oli kohtalaisen hyvässä kunnossa ja viikko takaperin hänestä leivottiin piirin tennismestari miesten kaksinpelissä. Jussi Hietala nousi kahdella luovutuksella semifinaaliin missä hän kohtasi Martti Männistön, joka sitä ennen selviteli yllätysvoittajan, Pekka Lehmusvirran kolmannessa erässä.

Semifinaaliottelun aloitti Männistö takakentältä päättäväisesti ja vei erän 6—0. Toisessa erässä sai kömpelösti liikkuva Hietala sivalluksensa ajoittain onnistumaan, mutta hänen pelinsä, lähinnä lyöntityylinsä vuoksi ei onnistu yhtä hyvin ulko- kuin sisäkentillä. Männistön tarkempi lyöntipeli toi tuloksen 6—3 toisessa erässä. Loppuottelun voittaja oli etukäteen helppo ennustaa, mutt olisi uskonut Männistön varmalla pelillään saavan edes yhden pelin Nyysöseltä (Haavisto vei 3 peliä) mutta hän taktikoi väärin eikä vastustaja arkaillut voittaa "omill numeroilla" 6—0 6—0.

B-luokassa neljantenä sijoitettu Pekka Lehmusvirta oli esittämän pelinsä vuoksi odotettu loppuottelija ja ainoa sijoitetuista pelaajista loppuottelussa. Maitšalo oli huonosta alusta lähtien noussut mainiosti ja railakkaalla pelillään selviytynyt toisena loppuotteluun. Lantz vei erän Lehmusvirralta joka jatkossa sai pelinsä luistamaan paremmin.

Loppuottelussa vei ensimmäisen erän Martsalo 9—7, mutta ei jaksanut pitää vauhtia tarpeeksi kahdessa seuraavassa erässä vaan menetti ne tuloksiin 6—4, 6—2.

Sekapelin voitti Leevi & Nyysönen jotka selvisivät loppuotteluvastustajistaan Laukka & Männistö 6—1, 6—0.

Naisten b-luokan voitti Sirkka Leevi joka loppuottelussa päihitti Tampereen Malva Laukan 6—3, 6—1.

Nelinpelin voitti Nyysönen Kaartinen ylivoimaisesti eikä Bogdanoff & Kinnunen onnistunut saamaan koko ottelussa kuin kolme peliä. B-nelinpelin voiton veivät Hämeenlinnan Sorjonen & Haavisto voittaen isäntäseuran Ruotsalainen & Lehmusvirran 6—2, 8—6.

"Pidän Tenniksestä, . . .

**mutta en halua menehtyä kentälle",
totesi "Ekenäs Lasse" Ekström
palatessaan neljännän ottelun
jälkeen kentältä**

Suomen "tenniskuningas" Reino Nyyssönen oli jälleen ylivoimainen Tammisaaren tennisturnauksissa, joiden piti olla kansainväliset, mutta joista joista ulkolaisten osanottajien jäädessä saapumatta muodostuikin kansalliset. Nyyssönen korjasi nimiinsä valioluokan voiton menettäen kahdessa yhteenotossa vain kaksi peliä.

Sten Stähle tiesi mahdollisuutensa ja löi aina kun tilaisuus oli raudanlujaa takalinjalle taistellen itselleen väkisin pelit kummassakin erässä. Toisessa valioluokan välierässä sai Jussi Säilä pelata tosissaan kolmannen erän ennenkuin voitto heltisi Putte Palinista. Lasse Ekström oli kotikentällään varmassa kunnossa pudottaen väbän harjoitelleen Pave Väyrysen "laulukuo-roon". Samoin kävi Turun v. Schantzille, joka joka pelasi tiukan toisen erän häviten Matti Kinnuselle kummasakin luokassa.

Semifinaaliottelussa sai Nyyssönen luovutusvoiton Säilältä ajanpuutteen vuoksi. Toisesta finaaliapaikasta kävivät ankaran kamppailun Ekström ja Kinnunen. Kinnusen voimakkaasti kierteinen peli ei täysin onnistunut ja tavallisesti niin varma syöttö jäi usein verkon nauhaan. Loisteliaskopeli vaarallisine pysähdyslyönteineen tasoitti kuitenkin peliä. Ratkaisevassa

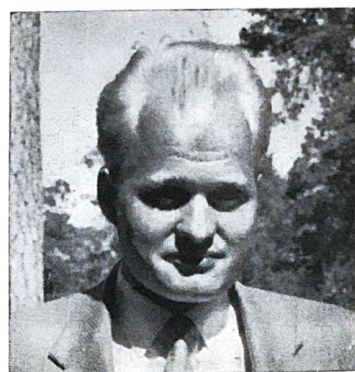
erässä olivat kummatkin aivan poikki ja varsinkin Ekström, joka koko kevään on sairastellut, oli kasvoiltaan vitivalkoinen. Kotiyleisön suosikki sai senverran tukea, että voitto tuli 7—5.

Loppuottelussa ei Ekström jaksanut muuta kuin seisoa urhoolisesti pystyssä Reinö Nyyssösen palauttaessa pelit oikeaan aika-järjestykseen 6—0, 6—0.

Miesten A-luokassa oli tasaväkisiä otteluja, joista alkukierroksella pelattu Britschgin ja Caloniuksen yhteenotto oli jännittävä ratketen vasta 3. erässä Britschgin voittoon. Nuori E. Etola piti Jussi Säilää kovilla ensi erässä mainioilla kämmenvedoilla. Pojassa on ainesta kunhan pelikokemusta tulee riittävästi.

Bertel Eklundin lyöntipeli ei ottanut sujuakseen normaalilla tavalla ottelussa S. Stähleä vastaan, joka yritti ja onnistui onkimaan pelejä vastustajaltaan voimakkaalla takakenttälyönteillä.

A-luokan semifinaalissa kohtasivat Bertel Eklund ja Jussi Säilä. Eklund piti vauhtia yllä pitkillä vetolyönteillä. Säilän takakenttäpeli ontui, mutta sitä osittain korvasi näppärä verkkopeli ja yllättävän hyvät koholyönnit, joita vastustaja ei pystynyt heti tappamaan. Kolmannessa erässä juoksutti Eklund Säilää, joka ketteränä vielä jaksoi poimia vaikeitakin palloja. Eklundin rystyveto oli terävä ja hyvin si-

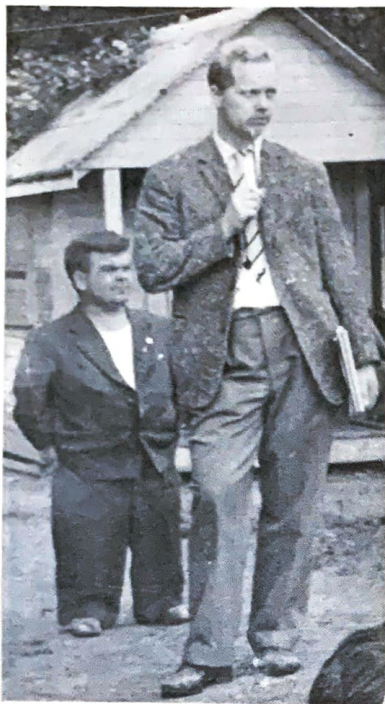
joitettu lyhyt kämmenveto reipäsi aukon vastustajan puolustukseen. Vuorenmarma lentolyönti täydensi työn ja väsymyksestä lyöntitarkkuuden menettäneenä hävisi Säilä ratkaisevan erän 6—2. Ajanpuutteen vuoksi siirrettiin toinen semifinaali ja loppuottelu myöhempään ajankohtaan.

KAIJA HORSMA VOITTI NAISTEN PÄÄLUOKAN

Naisten luokan ennakkosuosikki Kaija Horsma vei vakuuttavan tapaansa pääluokan ensi palkinnon. Kirsti Ääri löi pisteitä reippaalla kämmenvedollaan eikä pelännyt tempaista rystyäkään tarpeen vaatiessa. Tuloksena tulikin eniten pelejä varmalta vastustajalta. Loppuottelussa Horsma sivalteli pallot takalinjan läheisyyteen ja Dolly tyytyi kohotaloonsa ehkä liian säyseästi.

Dolly Swanljung selvisi alalohkolta loppuotteluun kukistaen "Inkku" Bjöklundin suoraan kahdessa erässä.

B-luokan runsaan osanottaja-kaartin (25) neljä parasta olivat M. Bäckman, Y. Rauhamaa, P. Petersen Dyggve ja S. Ekström, joista parasta peliä esitti Pekka

Järjestävän seuran G. Richnau osallistui jälleen kilpailuihin sijoittuen kolmanneksi miesten B-nelinpelissä.

Petersen Dyggve voittaen Tammissaaren B. Akermannin selvää selvemmin numeroin. Yhtä vakuuttavia olivat hänen muutkin voittonsa. Hän joutui luopumaan kilpailuista ajanpuutteen ja kilpailujen venymisen vuoksi. M. Päckman selviytyi Rauhamaasta joka ei löytänyt "lääkettä" vasenkätistä vastustajaansa vastaan. Yhtä vakuuttavaa oli Bäckmanin loppuottelussa saama voitto S. Ekströmistä. Nuorten luokassa vei voiton Matti Caloniuss, joka loppuottelussa voitti Sten Ståhlen.

NYYSSÖSELLE VIELÄ KAKSI VOITTOA

Miesten nelinpelissä Nyssönen/Eklund veivät vakuuttavasti voiton Kinnunen/Väyrysen pitäessä ensimmäisessä erässä pelit tasaisina. Erä ratkesi ensimmäistien voittoon 9—7 ja toisessa syntyi enemmän rakoa voittajien vapautuneesti lyödessä vastustajansa 6—1. Sekanelinpin voitto meni Nyssönen/Leevellle myö "nyyssös"-numeroin 6—1, 6—1 vastustajien Kinnunen/Äärrin ihmetellessä moista suoritus-ta.

VIHJEITÄ KILPAILUJEN JÄRJESTÄJILLE

PENTTI

Kilpailukutsujen pudotessa kirjeluukusta tulee usein ajatelleeksi miten paljon helpommalla voisi kilpailujen järjestäjät päästä, jos he etukäteen toimisivat siten, että osa järjestelyistä jäisi jo varsinaisten osaaottavien seurojen harteille, jotka lähettävät kilpailijoitaan edustusmatkoille.

Eräs keino estää luovutusvoittoja turhia ilmoittautumisia on etukäteisosanottomaksu, jonka asianomaisen seuran sihteeri kokoaa edustuspelaajilta sekä lähettää rahat etukäteen kilpailua järjestävälle seuralle. Näin säästyy eräs "kolehdinkanto" itse kilpailupaikalla, eikä käy kuten eräissä kilpailuissa jossa eräältä pelaajalta tiukattiin osanotomaksua tämän jälkeenpäin kehuskeli: "Se oli niin ikävissä äänensävyssä esitetty, että jätin maksun kokonaan maksamatta."

Hauska muisto kilpailusta on painettu kilpailukaavio ja siinä olevista ns. kannatusilmoituksista saa järjestävä seura sievoisen lisän palkintokassaan. Kilpailuissa käytettävien pallojen jälkimyynti kilpailupaikalla on kokonaan "unohdettu", sillä palloista, joita on käytetty vain vaikka 3:ssa otelussa, saa vielä varmasti puolet sen alkuperäisestä hinnasta, varsinkin, jos asiasta kilpailukutsussa etukäteen ilmoitetaan.

Jokaisen velvollisuutena on istua tuomarikorokkeella, mutta järjestävällä seurala on useinkin nuoria pelaajia, jotka maksua vastaan suorittavat pelaajan tuomarehtävän. (Helsingissä veloite-

taan tuomarehtävästä mk 200:—)

Kenttien kunnosta onkin useaan otteeseen ollut marinaa eikä syyttä. On toivottavaa, että seura, valmistaessaan kilpailuja, tarkastaa verkot ja huolehtii että kenttien rajat ovat kelvolliset, puhumattakaan itse kenttien kunnosta. Ei aina riitä että kenttä on punainen vaan siinä olevat kuopat on ehdottomasti täytettävä. Kaksinpelissä on käytettävä kaksinpelitolppia ja verkon korkeus on tarkoin mitattava. Tuomarituoli on siirrettävä niin, että aurinko ei paista tuomaria silmiin ja päivän mittaan on koroketta siirrettävä tarpeen mukaan.

Palkinnoissa on noudatettava STL:n vähimmäismääräyksiä, mutta ei ole kiellettyä ns. yllätyspalkintojen jako, johon pelien lisäksi kuuluvat tuomarin palkinto tai järjestäjän suururakan palkitseminen ym.

Itse pelaajille on teroitettava pelihetken tärkeydestä heti ensimmäisestä ottelusta alkaen. Tämä senvuoksi että loppuottelijoitten viimepäivän urakka ei muodostuisi liian ylivoimaiseksi. Kilpailujen palkintopöytä olisi kerran vaihteen vuoksi mukava nähdä ennen loppuottelupäivää joskin siitä aiheutuu ylimääräistä vaivaa järjestäjille.

Kilpilu läheisyyteen rakennettu tilapäinen ruokapaikka on mainio ratkaisu pelajien tarvitsematta lähteä kilpailupaikalta muualle ruokailemaan. Se säästää aikaa ja usein myös rahaa.

Pohjois-Suomi - Pohjois-Ruotsi 10-1

Pohjois-Suomen ja Pohjois-Ruotsin välinen 4. tenniksen pienoismaaottelu pelattiin Luulajassa kauniin, mäntyjä kasvavan Gylzanien tiilimurskakentällä, jonka laidalla Suomen ja Ruotsin liput liehuivat. Joukkueitten marssittua kentälle pienoismaaottelun avaus- ja tervehdyssanat lausui Norrbottenin Tennisliiton ja järjestäjien puolesta Luulajan verkkopalloseuran puheenjohtaja Olle Lewin, joka samalla suoritti pelaajien esittelyn. Tämän jälkeen luovutettiin joukkueille sini-valko-keltaiset kukkavihot, jotka naispelaajat ottivat vastaan. Joukkueitten tervehdittyä toisiaan reippain hei- ja hurraahuudoin johtajiensa Rolf Henrikssonin ja P. O. Bernstenin johdolla pienoismaaottelu alkoi.

Pohjois-Suomen joukkue hankki itselleen jo ensimmäisenä pelipäivänä vakuuttavan 5—0 johdon pohjoisruotsalaisten pelaajien sitkeästä vastarinnasta huolimatta. Todettakoon kuitenkin, että vastustajat eivät olleet saaneet kootuiksi vahvinta joukkuettaan, mm. Jokkmokin varmalyöntinen pelaaja ja myös hyvä jalkapalloilija, Ake Mattson oli loukkaanutunut jalkapallo-ottelussa, eikä voinut osallistua. Niinpä Pohjois-Suomi pääsi toisena pelipäivänä peräti 8—0 johtoon ennenkuin Pohjois-Ruotsin ikämiespelaaja I. Mellqvist särki nollan voittamalla pohjois-suomalaisen A. Rounajan vaihtelevassa ja vauhdikkaassa ottelussa. Lopputuloksen 10—1 sinetöivät varmat nelinpeliparimme Saarinen/Finne ja Hyrynkangas/Ojala voittamalla ottelunsa suoraan kahdessa erässä.

Pohjois-Suomen joukkue sai samalla kiinnityksen Bodenin verkkopalloseuran puheenjohtajan ins. E. Ahlrénin, lahjoittamaan uuteen kiertopalkintoon Aino-malja II:een.

Tulokset: Miesten kaksinpeli: A. Saarinen—F. Karlsson 6—1, 6—3; O. Hyrynkangas—R. Blom 3—6, 6—1, 6—2; V. Ojala—I. Lindblad 6—3, 6—2 ja N. G. Finne—F. Blom 8—6, 4—6, 6—1. Naisten kaksinpeli: Hilja Järvelä—Torborg Wennerbrandt 4—6, 7—5, 6—0. Ikämiesten kaksinpeli A. Rounaja—I. Mellqvist 3—6, 1—6. Nuorten kaksinpeli: S. Rounaja—I. Lundström 6—4, 7—5. Miesten nelinpeli: Saarinen/Finne—Bernsten/Blom 6—4, 6—2 ja Hyrynkangas/Ojala—Karlsson/F. Blom 8—6, 6—3. Sekanelinpeli: H. Järvelä/Hyrynkangas—T. Wennerbrandt/Bernsten 6—2, 6—3. Ikämiesten ja juniorien nelinpeli: Rounaja/Rounaja—Lewin/J. O. Edström. 6—2, 6—3.

Karihaaran nuorin osanottaja 8 v. Päivi tyttönen esittämässä tyylikästä kämmenlyöntiä.

Eteläamerikkalainen fiesta teki Wimbledonin kisoista mielenkiintoisiksi ja yllättävimmiksi viime vuosiin verrattuna. Kaksi mestaruutta meni Etelä-Amerikkaan eikä kukaan varmaankaan väittäne, ettei latinalais amerikkalaiset tuo lisäväriä maailman valioitten joukkoon. Nyt ei tennis enää ole australialaisten "heiniä". Sen on nyt valloittaneet eteläamerikkalai-

set — ja siitä voi tulla venäläinen.

Ja niin tuli 19-vuotias brasilialainen Maria Bueno ja voitti koko Wimbledonin myrskyisällä pelillään. Vähän ujostellen tuli Maria keskuskentälle ja kaikki 17.000 katsojaa olivat varmoja siitä, että hänestä tulisi "helppo pala" amerikkalaisen Darlene Hardin voittaessa mestaruuden

kevyesti, mutta toisin siinä kävi. Darlene seisoi aseettomana Marian terävästi lyödyn syötön edessä Marian syötöt olivat miesten luokkaa ja suoranaisia läpisyöttöjä, joihin vastustaja ei ehtinyt edes koskettaa, oli 11 kappaletta, ja toisia joita vastustaja ei saanut verkon yli oli lukemattomia. Eikä enää ole kysymystäkään siitä, kellä on ollut Wimbledonin kovin syöttö.

Kilpailujen kuumimpana päivänä astuivat loppuottelijat keskuskentälle kilpailemaan kruunusta, jonka viime vuoden kaksoismestari oli jättänyt muitten tavoitteltavaksi. Hän, Althea Gibbson istui lehtinaisten parvekkeella kirjoittaen vaikutelmiaan amerikkalaisiin lehtiin.

Maria Buenon voitto oli historiallinen sillä se oli ensimmäinen kerta kun brasilialainen on voittanut Wimbledonin mestaruuden ja toiseksi ensimmäinen kerta vuoden 1937 jälkeen, kun joku muu kuin amerikkalainen on voittanut naisten mestaruuden Wimbledonissa. Maria paukutteli syöttöjään raivoisasti eikä tehnyt kuin yhden kaksoisvirheen "kolmen vartin ottelussa". Hard ei lyönyt yhtään suoraa voittopistettä syötöllään ja teki sitäpaitsi viisi kaksoisvirhettä.

Wimbledonin kuulumisia

Kuten aikaisempinakin vuosina vuorottelivat sade- ja aurinkopäivät joiden aikana saatiin pelit pelattua loppuun kahden viikon aikana. Muutamia minuutteja kello kahden jälkeen 22. 6. 1959 syötti Ranskan P. Darmon keskuskentällä N. Fraseria vastaan joka viime vuonna hävisi loppuottelun, vastasi syötönvastaukseen voittaen pallon kämmen lentolyönnillä, ja avausyöttöpelinsä nollilla. 128 osanottajaa oli valittu pyrkijöiden joukosta kilpailuihin ja kahden viikon koetus, jonka voittajaksi selvitty vain parhaassa mahdollisessa kunnossa oleva kilpailija, on alkanut.

"ISO SLAMMI"

18 vuotias Earl Bucholz, joka voitti viime vuonna neljä juniorimestaruutta nimittäin Englannin, Ranskan, Amerikan ja Australiain mestaruudet, aiheutti suuryllätyksen kuskistamalla N. Pietrangelin joka voitti äskettäin Ranskan mestaruuden ja joka oli sijoitettu "kultaiselle listalle" Olmedon ja Frase-

rin jälkeen, keskuskentällä 6—4, 7—5, 7—5. Ottelussa oli voittajalla runsain mitoin onnea mukana ja englantilainen lehti vertaakin häntä "Isä Joulupukin pieneksi pojaksi" joka sai lahjoja, joita ei edes oltu kääritty papereihin.

Bucholz on 190 sm pitkä ja hänen temppe-ramenttinsa on paras mahdollinen, eikä hän näyttele kentällä. Useammin kuin kerran hän hymyili virhelyönnilleen, joka olisi saanut toiset "manailemaan". Hän lienee tällä hetkellä paras lyömään juoksusta ja hänen ulottuvuutensa molemmille puolille on hämmästyttävän hyvä. Hänet on sijoitettu yhdeksänneksi pelaajaksi omassa maassaan, mutta tämänhetken kunnossaan hän lienee kuudes tai seitsemäs.

"Espanjan Kauhu" Andreas Gimeno löi Schmidt'tin voimakkaalla syötöllään ja mainiosti peitettyllä lentopelillä 7—5, 11—9, 8—6.

J. C. Molinari passitti Sven Davidsonin katsoomoon oltuaan viidennessä häviöllä 4—0 ja

40—0? Ottelutulos oli 9—7, 6—1, 11—13, 4—6, 6—4.

Toinen ranskalainen J. N. Grinda voitti Neuvostoliiton A. Potain'in 6—1, 6—3, 6—1. Englannin A. R. Mills pelasi tasaväkisen ottelun entistä Wimbledon voittajaa Jaroslav Drobny'a vastaan voittaen lähes kaksi tuntia kestäneen yhteenoton 14—12, 10—8, 8—6.

46 VUOTIAS GARDNAR MULLOY JÄRKEILI VOITON EARL BUCHOLZ'ISTA SUORAAN KOLMESSA ERÄSSÄ.

Mulloy, joka paremmin tunnetaan nelinpeli ja sekanelinpeli asiantuntijana aiheutti perjantapäivän sensaation voittamalla nuoren Bucholzin erien päätyttyä "taktillisesti" 6—4, 7—5, 6—4. Mulloy keskittyi vain omien syöttöpeliensä varmaan pitämiseen ja viemällä vastustajalta vain yhden syötön varmisti hän voittonsa joka erässä. Jos Bucholz pelaisi ottelun uudestaan jälkeinpäin, mielessään huomaisi hän, että jokaisessa pallossa jonka vanha mestari löi oli järkeä mukana.

M. Davies hävisi Torben Ulrichille erittäin jännittävissä viiden erän ottelussa, vaikkakin Davies hävisi, oli 16 parhaan joukossa vielä mukana 3 englantilaista mitä ei ole sattunut kuin ennen sotia.

Knigt'in, joka sitä ennen oli toimittanut Ruotsin ylpeyden Jan Erik Lundqvistin katsumoon, pudotti jatkosta USA:n Barry Mackay. Rod Lawer vasenkätinen australialainen loppuottelija selviytyi yhdellä erämeneityksellä A. R. Mills'istä ja Wilson joutui neljännesfinaalissa R. Emersonin uhriksi joka sitä ennen selviytyi Ulrichista neljässä erässä.

Olmedo voitti "parta Torbenin" kolmessa suorassa sitten hän kohtasi Ramanathan Krishnan'in mitä ottelua yleisö jännityksellä odotti, olihan tämä viikko sitten lyönyt Olmedon Queens Club loppuottelussa. Voiko hän sen tehdä nytkin? Ottelusta muodostui parhaita mitä koskaan on nähty keskuskentällä. Olmedo voitti 6—4, 3—6, 6—4, 7—5 hienon ottelun, jossa nähtiin lennokasta lyöntiä, Krishnanin voima lepäsi loistavissa pysähdyslyönneissä ja rystyhiotuksissa, Olmedon taas voimakkaassa syötössä, tevävässä keskikenttä lentolyönneissä ja puuman nopeudessa, mutta kaikkein tärkeintä, hänellä oli voimaa ja taktillista silmää viedä voitto siinä pallossa, joka oli tärkein.

"Vanha kunnon Mulloy" ei kestänyt höyryävässä kuumuudessa vaan hävisi 6—1 6—2. 7—9, 6—2. Ranskan Molinari voitti hänet joskin kolmas erä oli tasainen Molinarin johtaessa 6—5 ja 7—6 vei M erän, mutta hävisi neljännän 6—2. Ketterä pieni vasuri Lawer toimitti ranskalaisen Molinarin katsumoon selvittäen tiensä semifinaaliin.

Olmedo lunasti toisen semifinaalipaikan voittamalla Luis Ayalan, joka vei toisen erän

jonka Olmedo koko kilpailuissaan menetti. Ottelun loppuottelupaikasta selvitti Olmedo suoraan kolmessa erässä kun taas Laver sai taistella viisi erää maamiestään vastaan.

Loppuottelusta muodostui näinollen varsin edullinen Olmedolle joka mestarin tavoin hallitsi koko ottelun. 23 vuotias perulainen, joka pelaa suurtennistä edustaen Amerikkaa, vei nimiinsä Wimbledon kruunun ottelussa, joka kesti ainoastaan tunti 12 minuuttia tuloksen ollessa 6—4, 6—3, 6—4. Vastustaja Ror Laver oli pieni poikanen ilman mahdollisuuksia. Voimakkaalla syötöllään ja loistavalla lentopelillään ja iskulyönneillä hallitsi Olmedo kentän. Jo ennakolta oli 13.000 suuruinen yleisön myötätunto voimakkaan ja komean perulaisen puolella sillä Olmedo oli läpi aikaisempien ottelujen esittänyt sitä vakuuttavaa peliä jota yleisö oli odottanut ensimmäiseksi sijoitetulta Wimbledon kävijältä. Vaaletukkainen pienikokoinen Rod Laver ei ollut 16 parhaan joukkoon sijoitettujen joukossa.

KOLME OTTELUPALLOA

Kolme perättäistä ottelupalloa oli viimeisessä pelissä. Urhoollisesti pelasti Laver ensimmäisen ottelupallon kanuunavolleyllä, toisen ottelupallon löi Olmedo suoraan verkkoon. Molemmat syöksyivät verkkolle kolmannessa ottelupallossa. He pelasivat salamannopeata verkkopeliä jossa voimakkaampi perulainen pakoitti vastustajan tekemään virhelyönnin.

Olmedo käytti lyönneissään enemmän raakaa voimaa, mutta hän myös suoritti loistavia taitolyönnejä, joista mainittakoon millimetrintarkka koholyönti, joka liiteli vastustajan ojennetun mailan ylitse. Laverin paras lyönti kämmenveto, joka nuolena suhahti poikki kentän vastustajan kämmennurkkaan oli myö vastustamaton.

Aikaisemmissa otteluissaan Olmedo hävisi kaksi erää seitsemässä ottelussa, toisen vei Krishnan — pelaaja, jota Olmedo eniten pelkäsi — ja toisen Chilen Luis Ayala.

Prinsessa Margaret ja Kentin herttuatar olivat ottelun todistajia ja herttuatar ojensi pelin loputtua hopeapokaalin Olmedolle joka hymyili onnellisena ja sanoi: "Nyt minä voin jo jälleen nauraa".

Ainoan kerran kun Olmedo menetti syötönsä oli ensimmäisen erän kahdeksas peli. Hän johti 5—3 eikä hänellä ollut vaikeuksia sitä. ennen.

USA:n Althea Gibbson jätti naisten sarjan ensipalkinnon puolustamatta ja seurasi ottelua lehtimiesparvekkeelta kirjoittaen tiiviisti amerikkalaisiin lehtiin päivien otteluista. Amerikan naisvoittojen sarjan katkaisi brasilialainen 19 vuotias Maria Bueno, joka esitti mainiota peliä ja lujinta naisten syöttöä, mitä koskaan on nähty Wimbledonissa.

Me sairaat

Eräs maamme tunnetuimmista tennishahmoista, Kai Harkimo on yllättäen joutunut vetäytymään joksikin aikaa pois kilpakentiltä.

On syytä julkaista tämän vaatimattomana ja iloisena tunnetun tennisharrastajan haastattelu jo siitäkin syystä, että kaikki, jotka harrastavat tennistä, oppisivat itse huolehtimaan terveydestään, sillä tennis on maailman raskaimpia urheilulajeja, koska se ei ole sidottu aikaan ja terävät pyrähdykset rasittavat kehoa enemmän kuin maratonjuoksu tai uinti. Tämän vuoksi onkin suositeltavaa, että jokainen joka kilpailumielessä harrastaa tätä urheilua, tutkituttaisi itsensä ainakin kerran vuodessa perusteellisesti.

Milloin aloitit tennispelin?

Olin pallopoikana eri tenniskentillä Helsingissä jo 1939 vaikka en vielä silloin aloittanutkaan

tosimielessä, mutta siitä sai innostukseni tennikseen alkunsa.

Kuka on ollut valmentajasi?

En ole saanut opetusta kuin kerran "Pappa" Forsmannin ja kerran A. Martinsonin kanssa. Olen itse opiskellut tenniksen aakkoset. Sitten kun olin jo A-luokan pelaaja, yrittivät Arne Grahn ja Pentti Forsman parantella lyöntejäni Westendissä.

Milloin aloitit tenniksen kilpailumielessä ja mitkä ovat parhaat saavutuksesi ja kovimmat yhteenotot "häkissä"?

Pohjoismaisissa mestaruuskilpailuissa 1954 Helsingissä voitin lohdutussarjan. Samoissa kilpailuissa 1951 saavutin kolmannen sijan myös lohdutussarjassa. Kovin, pahin, "ikävin" ja mukavin vastustajani aivan ylivoimaisesti on ollut "Kurre Lincoln" (Suomen kaikkien tuntema "vauhtiässä", Curt Lincoln. Toimituksen huom.). Hänen kanssaan olemme otelleet henkeen ja vereen usein kolmenkin tunnin otteluja aina Hangosta Ouluun asti ja yleisö on varmasti ollut tyytyväinen näkemäänsä. Kiitos "Kurre".

Miten usein harjoittelet ennen kilpailuja?

Joka päivä, mikäli siihen on tilaisuus. Tärkeintä on harjoitella samoilla palloilla, millä tulevilla kilpailuissa pelataan.

Oletko kilpaillut ulkomailla ja missä?

Olin mukana Ranska—Suomi Kings-Cup'issa Pariisissa 1953. P.M.-kilpailuissa Tukholmassa 1956 (mm. Althea Gibbsonia vastaan sekanelinpelissä), Tallinassa 1958 suurissa Kansainvälisissä tennisturnauksissa sekä näytösotteluissa Pärnussa.

Mitä voisit sanoa tenniskilpailujen parhaimmista ja huonoimmista puolista?

Jokaisella kilpailulla on omat valo- ja varjopuolensa. Henkilökohtaisesti olen toiminut niin monien kilpailujen järjestäjänä, että tiedän hyvin, minkälaisista on tenniskilpailujen läpivieminen ja kilpailujärjestyksen laatiminen, joten ei kannata edes kymmenen vuoden kokemuksen perusteella ruveta arvostelevaan kilpailujen hyvyttä ja huonoutta.

Mitä uudistuksia toivoisit näkeväsi liiton toiminnassa?

Ei johdu nyt sairastumisestani, vaan olen jo pitemmän aikaa ihmetellyt, miksi ei edustuspelaajitamme vaadita mitään pakollista lääkärintarkastusta joutessaan edustamaan maataan. Jos kerran viiden erän tennisottelu on yhtä rankka kuin 50 km:n hiihto, niin kai sekin jo panee huomioimaan pelaajan terveydellisen kunnon. Kuinka usein hiihtäjät ovat lääkärintarkastuksissa ja fyysillisissä kokeissaan? Vakuutus on myös syytä muistaa pelaajia ulkomaille lähetettäessä. Tästä esimerkkinä viimekesäinen Thelma Salon tapaus Tallinnassa.

Mitä muita urheilulajeja harastat ja millä tuloksella?

Sotien jälkeen pelasin jääpalloa mestaruussarjassa KIFFEN:issä ja jalkapalloa EKV:ssä ja Fallo-Pojissa maakuntasarjassa Kilpatenniksen aloitin 1949, joten tänä vuonna tuli kuluneeksi kymmenen vuotta kilpailuja kierrellessäni.

Mitkä ovat perhesuhteesi ja toimipaikkasi?

Minulla on vaimo sekä syksyllä koulunsa aloittava tytär. Olen varastonhoitajana helsinkiläisessä erikoisliikkeessä.

Miten sairastuit ja mitä lääkäreit sanovat paranemisestasi? Nähdäänkö sinut vielä "häkissä" ja milloin?

Sairastuin aivan yht'äkkiä Karhulan kilpailuissa, jossa pääsin nelinpelin loppuotteluun, josta jäi pelaamatta, kuumeeseen, jota jatkui useita viikkoja. Itse luulin sairastavani kovaa "flunsaa", mutta kun penisilliinikuurista ei ollut apua, määrättiin minut keuhkoröntgeniin ja siellä sitten löytyikin vika. Lääkäri lupaa kyllä parantumista, mutta sanoo siihen menevän aikaa n. 3 kuukautta. Seuraava esiintymiseni tenniskilpailuissa tulee luulta, vasti tapahtumaan veteraanien sarjoissa, mutta tenniskentälle toivon kyllä pääseväni aikaisemmin.

Näin siis vastaili kysymyksiimme Kai Harkimo, toivottaen kaikille tennistävilleen hyvää kesänjatkoa ja kilpailuonnea.

Nappuloitten, alle 12 vuotisten sarjan osanottajia.

53 osallistui seuraotteluun Karihaarassa

Tennispeli on voimakkaassa nousussa Pohjois-Suomessa ja Karihaarasta kuuluu aivan kummia, sillä emme täällä etelässe ole kuulleet, valtavan voimainmitteilyn kahden tennisseuran välillä on harvinaisuus, jota helsinkiläisseurojen on vaikea lyödä laudalta. Kemiläisten Karihaaran ja Veitsiluodon Verkkopalloseurojen välinen seuraottelu pidettiin Karihaarassa Kemi Oy:n kentillä 26—30. kesäkuuta.

Ottelu suoritettiin kolmessa sarjassa, joissa oli osanottajia yhteensä viisikymmentäkolme joista vanhin oli yli 60 vuotta ja nuorin 8. Aikuisten sarjassa oli 19 osallistujaa, alle 18 vuotisten sarjassa 22 ja alle 12 vuotisten sarjassa 10 kilpailijaa. Karihaara voitti kaikki sarjat pelaajiensa tiiviimmän harjoittelun ansiosta.

Varsinkin nuorten saama tennisinnostus on ennenkuulumatto-

man suuri. Tietääksemme ei aikaisemmin ole järjestetty alle 12 vuotisten sarjaa, mutta olisi sangen mielenkiintoista saada nähdä "nappuloitten" sarjan jonkin suurkilpailun yhteydessä. Mainittakoon että Viikkosanomien Hopeamailakilpailuihin osallistui viime vuonna Karihaarassa lähes 50 osanottajaa ja ennakkotietojen mukaan tämä ennytyks tullaan tänä vuonna lyömään.

Pohjois-Suomen ja Pohjois-Ruotsin välisiä tennismaaotteluja on suoritettu jo neljä kuusi kertaa. Ensimmäisen, toimitusjohtaja ja rouva Kairamon lahjoittaman kiertopalkinnon, Aino-malja 1:n, katkaisi Pohjois-Suomi viime kesänä Karihaarassa pelatussa ottelussa. Uuden palkinnon Aino + 2 Aino-malja 2:n on lahjoittanut Bodenin tennisklubin puheenjohtaja, kilpailutoimintaan vielä osallistuva 72-vuotias ins. E. Ahlgren.

Maailmalla tapahtuu

Entinen Wimbledon voittaja Tony Trabert samoin kuin Frank Sedgman kävivät kovan ammattilaisottelun jossa oli 54 peliä Forest Hill'issä Trabert voitti toisen erän 28—26 ottelun päättyessä 6—8, 28—26, 6—2. Aikaa kului kolme tuntia 35 minuuttia joka on pisin ulkona pelattu ammattilaisottelu kautta aikojen. Toinen vielä pitempi pelattiin sisähallissa, jossa Jack Kramer itse päihitti Pancho Gonzales'in v. 1950 erässä joka päättyi 30—28.

Suuri joukko Wimbledonin osanottajia on jo ylittänyt Kansainvälisen Tennisliiton määräyksen kilpailla ulkomailla vain sataviisikymmentä matka- ja kilpailupäivää.

Kansainvälisen Tennisliiton määräys järkytti vuosi sitten koko tennismaailmaa ja silloin asiaa ymmärtäneet toivoivat puoli-ammattilaisuuden loppuvan siihen. Tänä vuonna ei kukaan näytä olevan siitä tietoinen. Tänä vuonna ei kukaan näytä puuttuvan asioihin eikä kukaan välitä tarkistaa asiaa.

Jokainen vain ihmettelee kuinka Kansainvälinen tennisjohto voi säätää lakeja, joita he itse eivät välitä niistä mitään.

SVEN DAVIDSON SANOI: "EI".

Ankara lehdistöarvostelu, jonka Davidson sai kestää yllättävän Davis Cup häviön jälkeen oli liikaa hänen kestämisensä. Kirjeessä, jonka hän osoitti Ruotsin Tennisliiton puheenjohtajalle R. Leijonhuvudille hän ilmoitti kieltäytyvänsä kaikista tehtävistä Ruotsin tennismaajoukkueessa. Samasta kirjeestä hän lähetti kopiot Jan Erik Lundqvistille, joka avoimesti lehtien palstoilla arvosteli Davidsonin suorituksia kirpeästi, ja toisen kopion Ulf Schmidt'ille, jonka kanssa hän vuosi sitten

voitti Wimbledonin mestaruuden miesten nelinpelissä.

SIXTENISTÄ SEURAAVA.

Ulf Schmidt lähinnä Sixten Järnbergin kuntoa.

Ruotsin Tennisliitto on ottanut ohjelmaansa testata kaikki huippupelaajansa, jotka ovat ehdokkaana maajoukkueessa. Dosentti D. Åstrand GCI:stä on antanut lausunnon josta käy selville, että "Uffen" kunto on tällä hetkellä toiseksi paras huippu urheilija-kaartista, joka on jo aikaisemmin testin suorittanut.

On turha väittää, että tennis olisi ainoastaan tekniikkalaji, pärjätäkseen edes tyydyttävästi tulisi pohjakunnon olla parhaisiin yleisurheilijoihin verrattavissa.

Eestiläissyntyinen Thomas Leijos juniori Wimbledonin voittajaksi.

Sillävälän kun keskuskeskellä pelattiin naisten kaksinpelin loppuottelu, sai kourallinen yleisöä nähdä ykköskeskellä huippuylätyksen kun 16 vuotias eestiläispoika, nykyään Leningradissa asuva Thomas Lejos kukisti nuorten loppuottelussa varmana voittajaehdokkaana pidetyn Brasilian Davis Cup pelaajan Ronald Barnes'in 6—2, 6—4. Sensatiomaisen voiton Lejos saavutti etupäässä kovuudellaan lentopelissä sekä iskulyönteissä. Mainittakoon, että vastaavan kilpailun viime vuonna voitti nykyään kaikkien tuntema amerikkalainen Earl Bucholz, joka jo viime vuoden lopulla pelasi USA:n Davis Cup joukkueessa.

HUOM!

Tennis- ja Pöytätennislehti pyytää lukijoitaan lähettämään kirjoitelmia pikkujuttuja kilpailuista, seuraotteluista ja muista tennis-tapahtumista. Julkaistut kirjoitukset palkitaan.

KAHDENLAISIA KYYNELIÄ

Amerikkalainen itki jättäessä keskuskeskettä. Samoin teki Maria Bueno, mutta jälkimmäisen kyyneleet olivat tietenkin ilonkyyneitä. Darlene Hard itki jatkuvasti Kentin herttuattaren ojentaessa ensimmäisen palkinnon nuorelle brasilialaiselle. Palkintojaon jälkeen Hard kiersi kätensä Maria Buenon olkapäille ja sulassa sovussa he jättivät kunniakeskettä. Bueno, joka on 19 vuoden ikäinen oli sijoitettu kuudentena tämän vuoden kilpailuissa. Hän otti toista kertaa osaa näihin kilpailuihin. Samoin tämä oli Darlene Hardin toinen vierailu. Hän hävisi Althea Gibbsonille 1957. Hänet oli kaavioon sijoitettu neljänneksi parhaana.

NAKKI JA OLUTPOIKA OLMEDO

Olmedosta tullut Perun kansallissankari Ingemar Johanssonin tyyliin. Hänen kuvansa on lukuisissa nakki, olut, vaate, ym. ilmoituksissa ilman että se on antanut aihetta enempiin tutkimuksiin. Jos nimeltä tunnetut "harmaahiukset" saisivat asiasta tietää, merkitsisi se ehkä Olmedon amatöörioikeuden päättymistä.

NUORI LASSE LINCOLN TENNISLEIRILLÄ USA:ssa

Westendin Tennisseuraan kuuluva 16 v Lasse Lincoln on tällä

hetkellä Detroitin tennisleirillä, jota pitää kuuluisa ammattilaisvalmentaja Hoax.

Lincoln harjoittelee päivisin 5–6 tuntia ja kilpailee viikonloppuisin. Ankara valmennus käsittää seinää vasten palloittelua sekä peruslyönnein että lentopelin 50 kertaa kutakin. Syöttöharjoituksia on päivittäin käsittäen 100 syöttöä kerralla.

Uskomme että vain tällaisesta valmennuksesta on todella hyötyä ja syksyllä saamme nähdä miten poika on kehittynyt. Mainittakoon, että hän vuosi sitten oli Tukholmassa Bill Lufler'in koulussa pelaten sieltä palatuaan itsensä Suomen A-luokkaan.

VASTA MYRSKY VALKOISTA TENNISSEURAA VASTAAN

New York

Rauhanpalkinnon saaja värillinen tohtori Ralph Bunches yritti päästä jäseneksi maailman hienoimpaan tennisseuraan Forest Hill'illä New Yorkissa. West Side tennisseura ja sen ruotsalaistuntuinen puheenjohtaja Wilfred Burglund olivat sitä mieltä, että värillisillä ja juutalaisilla ei ollut asiaa tähän valkoisen urheilun valkoiseen seuraan.

Koska seura sallii värillisten ottavan osaa heidän kilpailuihinsa maailmankuuluilla Forest Hill kentillä, missä Amerikan mestaruuskilpailut on pidetty useitten kymmenien vuosien ajan, tuntui ihmeelliseltä seuran ottama kanta New Yorkissa jossa sijaitsee mm. Yhdistyneitten Kansakuntien päämaja.

"Meillä ei ole mitään mahdollisuuksia tarttua yksityisen seuran sisäisiin sääntöihin vastaa Amerikan Tennisliitto, ja lisää "Toivomme vain, että he muuttaisivat kantaansa ja hyväksyisivät tohtori Bunche'n ja hänen 15-vuotiaan poikansa seuransa jäseniksi."

"Minä olen tullut tänne voittaakseni. Voitto Wimbledonissa on kaikki kaikessa kun voittoja muualla ei noteerata."

Näin sanoi 22 vuotias perulainen nykyisin Amerikan kansalai-

nen Alex Olmedo kun haastatteli hänet kohtasi pukusuojan ulkopuolella juuri kun hän oli lähdössä pelaamaan ensimmäistä otteluaan vuoden kilpailuissa.

Melkein hiilenmustat silmät ruskettuneissa kasvoissa välähtivät päättäväisyyttä. Kysymykseemme aikooko hän jatkaa amatööriinä hän vain naurahti "Ei vastaväitteitä". Niin hän pyysi anteeksi kiiruhtaan kentälle.

Hän tuli kuuluisaksi kolmessa päivässä kun hän voitti Austraalia Davis Cup viime joulukuussa. Hänen lyöntivalikoimansa on laaja ja tyyli erinomainen. Loistolyönnejä kuten stoppareita ja koholyönnejä hän lyö mestarinottein. Hänen ainoa heikko kohtansa on vaikeasti hallittava temperamentti. Jos hän kadottaa rytminsä lyönneistä, saattaa käydä, että Alex Olmedo häviää keskinkertaiselle pelaajallekin. Mutta sellaista ei satu suurissa kilpailuissa kuten Wimbledon tai Davis Cup.

Ruotsalaiset lehtireportterit arvostelivat ankarasti Båstadissa tähtipelaajiaan ja jopa ehdottivat eräät Ruotsin Tennisliiton voivan käyttää paremmin rahansa sijoittaen ne nuorten pelaajien opettamiseen.

Näyttää siltä että Lundqvistilta ja Schmidt'iltä puuttuisi sitä tahdonvoimaa ja persoonallista väriä, jota suurilla urheilumiehillä tulisi olla. Mutta miten sellaista voisi hankkia jota ei luonnostaan ole? Keinoja kyllä löytyy, mutta ne eivät ole sellaisia joita voisi suositella.

Espanja voitti sensatiomaisen ottelun Englantia vastaan Davis Cup ottelussa Barcelonassa sangen "luonnollisella" tavalla. Espanjalainen Andreas Gimeno oli nimittäin saanut voimakkaita hormoniruiskeita ennen ottelua.

Tohtori Vidal Savel, Barcelonan Kuninkaallisen Tennisseuran lääkäri ilmoitti lauantai-iltana antaneensa Gimenolle useita hormoniruiskeita ennen ottelua espanjalaisen Tennisliiton puheenjohtajan, markiisi Cabanesin määräyksestä.

Andreas Gimeno oli lauantaina ottelussaan näyttänyt harvinaista yrityshalua ja yleisö ja lehdistö olivat yhtä mieltä siitä, että hän ei koskaan ole pelannut paremmin kuin silloin. Perjantain nelinpelissä kun hän ei ollut saanut ruisketta, vaikutti hän aika väsyneeltä.

Gimeno voitti Davis Cup ottelun — mutta mihin hintaan? Täytynee otaksua myös hänen itsensä hyväksyneen menettelyn "Wright — or wrongs, my country". (Oikein tai väärin, minun maani puolesta.) Ja silloin ymmärrämme kuinka hänen täyty elää tietoisena siitä, että ennen ratkaisevaa ottelua hänet jälleen täytetään mieshormoonilla. Miten voi tennismatadoori — ja vielä espanjalainen — kestää sellaisen loukkauksen?

Wimbledonmestari vihki Ruotsin ensimmäisen ruohotenniskentän.

Ladskrona. Ruotsin ensimmäinen ruohokenttä tennispeliä varten vihittiin Weibullsholm'ssa Landskron'ssa maanantai-iltana 13. 7. 1959. Vihkiäisottelussa Olmedo voitti Sven Davidsonin 3—6, 6—1, 6—3.

Nelinpelissä, joka pelattiin tämän jälkeen voitti Olmedo & Davidson isäntäseuran Egon Fallqvist & Sjöquist yhdistelmän 8—6, 6—1.

Ruotsalaiset löivät ylivoimaisesti Suomen tennisnuoret Pohjoismaisessa juniorimaaottelussa Kööpenhaminassa.

Ruotsi kohtasi Suomen ja voitti kummatkin sekä poikien- että tyttöjen ottelut 3—0, 3—0. Ulla Löthberg kukisti Päivi Ansion.

Jatkuuko Japanin valtakausi?

Markus Gumpier

Ennen Ogimuran valtakautta oli luisa Fujii. Hän voitti Japanin Japanin pöytätennistähtenä kuumestaruuden viisi kertaa peräkkäin vuosina 1947—52.

Ensimmäisen kerran kun japanilaiset olivat Bonbeyssä 1952 Sato yllätti voittamalla maailmanmestaruuden vaikka kaikki odottivat Fujin selviytyvän mestariksi. Tätä nimestä tuli niin kuuluisa, että hänen tyylistään pelata otettiin elokuvia ja sen perusteella alettiin muodostaa uutta mailatyyppejä josta tuli mullistavin keksintö pöytätennismarkkinoilla. Näin syntyi sienikumimaila, jota jälkeenpäin on kehitetty, muotoiltu ja lisäilty kumin paksuutta.

Voidaksemme lähemmin tutustua Japanin panokseen sen viimevuosien maailmanmestaruuskilpailuissa, olemme koonneet pieniä välähdyksiä eri vuosien japanilais voittajista.

1953 ei Japani ottanut osaa MM kilpailuihin Bukarestissa, mutta 1954 löi Japani jälleen valittiin pöytää Lonsoossa. Silloin siirtyi "pingis" uuteen, Ogimuran valtakauteen. Tämä, silloinen 21 vuotias yioppilas voitti ensimmäisen kaksinpelin maailmanmestaruuden, sekä oli myös mukana joukkueestaruuden voittaneessa Japanin joukkueessa. Ainoat länsimaalaiset jotka silloin vielä pystyivät tasapäiseen kampaaluun olivat pöytätenniskuningatar Angelica Rozeano ja Tsekki Ivar Andreadis. Unkarin Sidolla, joka 1959 loisti MM kilpailuissa oli silloin "swamppikompleksi".

1954 syksyllä Ogimura kävi

Tukholmassa SOC (Scandinavian Open Championchip) kilpailuissa ja hävisi yllättäen Jugoslavian Vorinc'ille hyvän ottelun jälkeen. Tätä Vorinc'ia pitää pieni tummatukkainen Ogimura eräänä parhaana alakierrepelaajana maailmassa, sillä hän pystyy vaihtelemaan samalla kädenliikkeellä kierteen lujuutta, mikä on omiaan hämäämään hyvinkin vastustajan.

1955 MM kilpailuissa Utrechtissa Hollannissa Japanin joukkueessa oli mukana Ogimura sekä uusi Japanin tuoma "pingisyllätyks" nimeltään Tanaka. 160 sm pitkä nuorukainen vei maailmanmestaruuden kovien kämmenlyöntiensä ja kierteisten syöttöjensä ansiosta. Ogimuralla oli kaksinpelissä huono onni. Hän hävisi unkarilaiselle pakolaiselle Somogioille ensi ottelussaan pudoten jatkosta. Joukkuekilpailun voitto tuli kuitenkin Japaniin.

1956 oli Japanin vuoro järjestää MM kilpailut ja kotikentällä Ogimura ja kumppanit juhlivat ylivoimaisilla voitoillaan. Kuutena vuotena naisten mestarina ollut Rozeano hävisi mestaruuden jonka nyt voitti Tomi Okava.

Tämä nuori konttoristi on ainoa japanilainen huippuluokan pelaaja toistaiseksi, joka pelaa ns. "shake hand" otteella (länsimainen ote). Hän käyttää myös kovaa mailaa. Japanin joukkueessa on ollut näissä MM kilpailuissa Ogimuran lisäksi mukana myös Y. Tomita, joka pelaa myös kovalla mailalla.

"Nousevan Auringon" maan po-

jat ja tyttäret veivät kaikki mestaruudet lukuunottamatta sekanelinpeliä, jonka voitti 17 vuotias Irving Klein ja Lea Neurenberger USA:sta. Tämä edellämainittu silloinen ihmelapsi Klein oli jo mukana 1955 Utrechtissa pelaten erään kilpailujen jännittävimmistä otteluista Japanin Y. Tomitaa vastaan häviten vasta viidennessä erässä 24—22. Japanissa ei toistaiseksi oltu pelattu sekanelinpeliä niin paljoa, koska naisen asema on ollut siellä ala-arvoinen. Miesten kaksinpelissä kohtasivat toisensa loppuottelussa Ogimura ja Tanaka josta ensinmainittu vei voiton viiden erän ottelussa. Ogimura voitti myös nelinpelin maailmanmestaruuden yhdessä Tomitan kanssa.

1957 oli MM kilpailut läntisessä naapurimaassamme Ruotsissa Tukholman Kungliga Hallen'issa. Ogimura ja Tanaka olivat ainoat, jotka olivat mukana edellisen vuoden MM joukkueesta, sekä naisista joka vuosi mukana olleet Eguchi ja Vatanabe. Euroopalla oli myös mukana "pingiskomeettansa" Zoltan Berzick. Tämä unkarilainen oli koko kesän ja syksyn harjoitellut 5 — 6 tuntia päivässä olleen erittäin hyvässä kunnossa. Hän oli voittanut kaikki avoimet mestaruuskilpailut Euroopassa, mutta japanilaiset voittivat hänet kovien ottelujen jälkeen. Hän sai kuitenkin hyvän uusinnan heistä Englannissa viikkoa myöhemmin avoimissa mestaruuskilpailuissa Lontoossa.

Ogimura ja Tanaka kohtasivat jälleen loppuottelussa Tanakan tällä kertaa voittaessa. Ogimura oli kaikissa neljässä loppuottelussa mukana voittaen ensi kerran sekanelinpelimestaruuden Eguchin kanssa, joka huolehti myös naisten kaksinpelimestaruuden voitosta. Joukkueestaruuskilpailun keskeisimpänä hahmona hääri jälleen Ogimura vieden maansa voittoon. Nelinpelissä Tsekkiläiset Andreadis ja Stipek pelleilivät Tanakan ja Ogimuran kanssa saaden heidät pois lyönnistä voittaen ottelun 3—1.

Tukholmassa ITTF:n kokouksessa päätettiin monen maan toivomuksesta että maailmanmestaruuskisat pidettäisiin ainoastaan

joka toinen vuosi, sekä myös ehdotettiin sienikumimailojen poistamista käytöstä, mutta jälkimmäistä ehdotusta ei saatu vielä tällöin päätökseen.

Näinollen ei 1958 pidetty MM kilpailuja.

Seuraavat pidettiin Länsi-Saksassa Dortmundissa. Ennen kilpailuja oli jännittävää nähdä olivatko Ogimura ja Tanaka vielä mukana Japanin joukkueessa. Nähtävästi ei Japani voi osallistua MM kilpailuihin ilman nyt jo legendaarista Ogimuraansa. Joukkuekilpailussa jonka Japani voitti, ei Tanaka enää nähty mukana, eikä yllättävien häviöittensä vuoksi. Brasiliassa naisista Vatanabe ja Eguchi olivat joukkueessa sekä Tukholmassa ensikertaa mukana ollut Namba.

Nyt ei Japaniin enää mennyt kaksinpelin mestaruutta vaan kuten lehtemme edellisissä numeroissa kerrottiin, voitti ottelun Kiinan Jung, mutta Japanille meni kuen tunnettua kaikki muut mestaruudet.

Japanin Pöytätennisliitto on Ogimuran lausuntojen perusteella varsin tarkka ja ankara. Kaikki Länsimaiset huippupelaajat kuten Englannin Barna, Bergman, Leach sekä ranskalainen Amouretti ja myös rautaesiripun takana olevat käyttävät omia suunnitelmiaan mailoja, joita saa ostaa ja tietysti jos tunnettu nimi esiintyy mailassa, menee mailoja hyvin kaupaksi. Mutta tällainen on elinikäisellä pelikiellolla kielletty Japanissa. Japanissa ei olla aivan niin ammatillaisia kuin tähti pelaajat ovat Euroopassa. Itäblokin huippupelaajat ovat monta kulkautta leirillä ennen MM kilpailuja kun taas Länsimaiset komeetat pelaavat ympäri vuoden, varsinkin kesällä näytösotteluja hyvästä hinnasta.

Kun seuraavat MM kilpailut pidetään Kiinassa Pekingissä 1961 niin ehkä on Kiinan tai myös Vietnamin vuoro räjäyttää samanlainen pommi kuin Japani teki Lontoossa, sillä silloinhan ei enää ole mahdollisuutta pelata sienikumimailoilla. Luultavasti Japani, Kiina, Unkari sekä mainitusti huippuun kohonnut Ruotsi tulevat taistelemaan MM kisojen mitallisijoista.

Suomen Tennisliiton SM-kilpailut 1-9.8

Hesperian tennisstadionin kentillä Helsingissä.

Ohjelmassa 5 sarjaa jossa jaetaan mestaruusmitallit sekä naisten ja miesten B-luokka.

Ilmoittautumisaika päättyy tiistaina 28. 7. klo 18.00.

Kilpailut pelataan Dunlop palloilla.

Kilpailupaikan puh. 49 26 59

Viikkosanomien Hopeamaila kilpailut junioreille

Alkukilpailut suoritetaan Suomen tennisliiton piireissä heinäkuun kuluessa. Alkukilpailut ovat karsintakilpailuja. Parhaimmin menestyneet pelaajat hyväksytään Helsingissä suoritettaviin loppukilpailuihin.

Loppukilpailut suoritetaan Helsingissä Hesperian tennisstadionilla elokuun 21—23 välisenä aikana.

Huom! Jokainen loppuottelija saa ilmaisen sisäänpääsylipun Linnanmäelle:

Kilpailuissa on neljä sarjaa. Alle 18 vuotisten poikien ja tyttöjen ja alle 16 vuotisten poikien ja tyttöjen sarjat.

Loppukesän kilpailuohjelma

Maarianhaminassa	30. 7.—2. 8.	Kansainväliset kilpailut
Kokkolassa	30. 7.—2. 8.	GTK:n 25-vuotisjuhla kilpailut.
Helsingissä	1.—9. 8.	Yleisen luokan SM-kilpailut.
Helsingissä	7.—9. 8.	Kuninkaankannuja Arno Wendelinin Muistopalkinnon loppuottelu.
Helsingissä		Pohjoismainen Cup ottelu Suomi—Tanska
Lahdessa	14—16. 8.	LVS:n kansalliset kilpailut.
Mäntässä	14—16. 8.	MTK:n kutsunkilpailut
Seinäjoella		SVK:n kansalliset kilpailut.

Kaupunkiemme mestareita

Martti Railo

Tampereen mestari

Etsivä Martti Railo on usean vuoden ajan hallinnut Tampereen pöytätennismarkkinoita ja valtakausi näyttää yhä jatkuvan.

1. Mitkä ovat perhesuhteesi ja ikäsi

Olen naimisissa ja 2½-vuotiaan pojan isä. Ikäni on 27 v.

2. Miten kauan olet harrastanut pt.

Jo ollessani Tampereen Lyseossa 2. luokalla eli 14-vuotiaasta lähtien, tosin kilpailumielessä vasta v. 1949. Silloin oli seurani Tampereen pyrintö.

3. Minkälaiset Harjoitusmahdollisuudet on Tampereella.

Harjoitusmahdollisuudet ovat olleet koko ajan huonot. Kansakoulujen voimistelusaleja ei ole saatu keskikaupungilta lainkaan tähän tarkoitukseen ja niin on ollut pakko tyytyä esikaupunkisaleihin, jotka ovat verrattain pieniä ja epäkäytännöllisiä. Tämä on vaikuttanut harrastuksen vähenemiseen Tampereella. Juuri vasta-aloittelevat ovat eniten

kärsineet salipulasta, seurojen edustuspelaajat löytävät aina jostakin harjoituspaikan itselleen.

4. Mitä muuta urheilua olet harrastanut?

Olen aikaisemmin pelannut mm. jääkiekkoa, jääpalloa, koripalloa (TP:n mestaruussarjajoukkueessa) ja nykyään harrastan vielä keilailua, jossa selvisin M-luokkaan viime keväänä.

5. Mitä muita harrastuksia Sinulla on?

Harrastan talvella pilkkikailastusta sekä seurailen naiskoripalloilua, sillä vaimoni pelaa sitä ja on hänellä mm. 5. Suomen mestaruutta.

6. Mitkä ovat suurimmat kilpailut, joihin olet ottanut osaa?

SM-kilpailut (v. 1957 ja 1959), jolloin olin 16 parhaan joukossa (Lehtonen pudotti minut molemmilla kerroilla 3—2 ja 3—0)

7. Paras lyöntisi — huonoin?

Vaikea sanoa, mutta ehkä "forehand" eli kämmenlyönti tuntuu varmimmalta. Puolustuksessa rystypuoli on ollut heikko kohtani (Paljastusko?)

8. Kovin vastus mikä on jäänyt mieleesi?

Ruotsalainen Tony Larson, joka vieraili Tampereella Ruotsin juniorimaajoukkueen mukana v. 1953. Ei hän silloin vielä kovin kova ollut, sillä minäkin vein hänet erän, mutta nyt kuuluu olevan.

9. Mikä on paras voittonsi — huonoin häviösi?

v. 1957 kaupunkiottelussa Turussa, jolloin Helsinkiä vastaan voitin Jussi Lappalaisen 2—0.

Niitä on niin paljon, mutta ehkä yleisesti sanoen kaikki "anteeksipallohäviöt" kolmannessa erässä on laskettava sellaiseksi.

10. Mitä pidät siirtymisestä "koviin mailoihin?"

Pidentää peliä ja antaa paremmat mahdollisuudet sellaisille pelaajille, joille ei kierre ole pääasia. Tervetullut päätös!

11. Mikä on mielestäsi pt-liiton osuus nykyisessä maaseudun pelaajakehityksessä.

On surulla todettava näin 10 v. asiaa seuranneena, että ei se ole kovinkaan suuri.

12. Mitä parannuksia toivot liitolta nykytilanteeseen.

Tuskin liitto pystynee enempään taloudellisista syistä, mutta olisi jollain tavoin saatava innostusta aikaan maaseudulla seurojen toiminnassa. Hyvähän se on, että jäsenmaksuista muistutetaan useinkin, mutta tällöin liitolta pitäisi olla muita velvollisuuksia meitä maaseutupelelaajia kohtaan.

Me Maalaiset, jotka myös maksamme rekisteröimismaksun, toivomme, että pöytätennislehti SPTL:n julkaisemanakin ilmestyisi useammin ja säännöllisemmin kuin nyt, sillä 10 vuotta sitten silloinen lehti ilmestyi useammin ja siinä oli kirjoituksia myös maaseutukilpailusta, jotka nykyinen lehti on miltei kokonaan unohtanut, vaikka liitto tietääkseni saa tulokset kaikista kansallisista kilpailuista.

13. Junioritoiminta.

Ainakin Tampereella harjoitussalien puutteen takia laskussa. Seuroissa on myös kouluttajien puutetta. Sen sijaan on Turussa asiat aivan eri kannalla ja siellä onkin lupaavia nuoria.

14. Seuraava kilpailusi?

Syksyllä heti ensimmäiset Tampereella.

15. Ketä pidät maaseudun lupaavimpana junioripelaajana.

Ehkä Turun S. Aaltiota mikäli pää pysyy kylmänä. Suomen toiseksi suurimman kaupungin monivuotinen mestari etsivä.

Kämmenlyönti hyökkäyslyöntinä

Jos olette kuten useat uudet "pingiksen" harrastajat on kämmenisku se lyönti jota olette odottaneet, lyönti jonka saa lyödä todella lujaa.

On melkein mahdotonta kuitenkin lyödä voittopiste suoraan ensimmäisestä iskulyönnistä. Jos pelaaja yrittää tappaa, joka kerta ensimmäisestä iskusta, tulee pelaajasta usein epävarma. Sen vuoksi oppikaa hyökkäyslyönti lyömään siten, että se avaa kentän todelliselle voittolyönnille.

Puolustuksessa pelaaja yrittää saada vastustajan tekemään virheen, mutta hyökkäyksen ideana on lyödä voittopiste suoraan. Jokaista lyöntiä, joka lyödään tästä tarkoituksessa sanotaan hyökkäyslyönniksi, mutta tavallisessa pelissä voidaan hyökkäyslyönnit jakaa neljään ryhmään: ylikierre, sivukierre suora lyönti ja pysähdyslyönti.

Muistettavaa:

Harjoittelijan on kiinnitettävä alussa päähuomio siihen, ettei lyö alussa liian lujaa, ennenkuin on oppinut yläkierteen. Aloittakaa pelaamaan lyöntihitaasti ja ilman suurempaa kiirettä alussa, toisin sanoen, lyökää isku alussa vain hieman kovempaa kuin varsinaisen lyönti. Kun saatte varmuutta, lisätkää nopeutta. Lopuksi pieni varoitus. Kun olette saaneet aukon vastustajan puolustukseen ja lyötte todella kovaa voittaakseen pisteen suoraan. Jos pallo tulee vielä takaisin alkää ajattelko, että palautus automaattisesti täytyisi lyödä uudestaan kovaa. Se on verrattain harvoin sellainen jonka voi "tappaa". Vaikkakin se olisi sellainen, ehkä pekoja.

Rystyslyönti, kämmenlyönti vai kummatkin?

Jos tarkastellaan maailman mestareita kautta aikojen, voi-

daan huomata ettei heistä kellekään ollut yhtä hyviä iskulyöntejä kummaltakin puolelta. Vanalaja Bergman'illa oli valtavan voimakkaat kämmeniskut, mutta verrattain keskinkertainen rystysisku. Barnan kämmenpuoli, kun hän oli hyvässä kunnossa, oli terävä, mutta hän käytti enimmäkseen rystysiskua, jolla hän hallitsi pöydän. Tästä huomaamme, että ei ole tarpeellista osata kuin yksi hyvä iskulyönti ja pelaajasta riippuu kummalta puolen hän sen helpommin oppii.

Kämmenisku.

Lyöntiasennossa on vasen kylki kohti verkkoa, vasen jalka edessä ja kehon paino, takimmaisen, oikean jalan varassa.

Kun pallo lähtee, siirtyy kehon paino vasemmalle jalalle. Tämä painon siirto on paras opetella ilman palloa ja mailaa saavuttaakseen heti alussa oikean rytmin lyöntiin josta riippuu muodostuuko löynnistänne hyvä vai huono.

Samalla kun siirrätte kehon painon vaseman jalan varaan heilauttakaa käsivarsi ja maila eteenpäin. Kosketus hetkellä mailan tulisi "harjata" pallon yli alkaen takaa hieman pallon keskipisteen yläpuolelta. Jos ajattelempa palloa kellotauluna niin klo 10 on oikea kohta osua palloon.

Palloa saatetaan kauas eteen ja lyönti päättyy korkealle päin yläpuolelle vasemman olkapään kohdalle.

Keskinkertaista kovemman kierteen lyöntiin täytyy mailaa pitää vähemmän vinossa, ja lyönti alkaa klo 9 kohdalta takaa, mailan ollessa enemmän suorassa, jatkuu jälleen pallon yli ja lyönti päättyy kuten aikaisemminkin päin yläpuolelle eteen.

LÄNSI-SUOMEN TENNISPIIRIN MESTARUUSKILPAILUT ULKO- KENTILLÄ

12—14. 6. 59 NOKIALLA

Miesten kaksinpelit:

Loppuottelu:

Bogdanoff — Hietala 6—4, 8—10, 6—4.

Naisten kaksinpelit:

Loppuottelu:

Bogdanoff — Wedde 6—1, 6—1.

Miesten nelinpeli:

Loppuottelu:

M. Männistö & P. Männistö — Hietala & Männistö 3—6, 6—2, 6—3.

Naisten nelinpeli:

Loppuottelu:

M. Laukka & R. Bogdanoff — G. Hästö & S. Sakari 7—5, 3—6, 6—4.

Kaksinpeli, veteraanit:

Loppuottelu:

Männistö — Nirhamo 6—2, 6—1.

Kaksinpeli, nuoret:

Loppuottelu:

Laven — Söderling 6—2, 6—2.

Sekanelinpeli:

Loppuottelu:

M. Laukka & M. Männistö — R. & P. Bogdanoff 6—2, 7—9, 6—4.

PARAISTEN KILPAILUTULOKSET 14—16. 6.

Avoin luokka:

Loppuottelu:

Nyyssönen — Jokinen 6—3, 2—6, 6—2, 6—2.

B-luokka.

Loppuottelu:

Holmström — Bäckman 1—6, 6—1, 6—0.

Naisten kaksinpeli.

Loppuottelu:

Leeve — Lindström 6—2, 5—7, 9—7.

Nelinpeli.

Loppuottelu:

Nyyssönen & Kaartinen — Josefson & Henriksson 6—3, 6—3.

Sekanelinpeli.

Loppuottelu:

Leeve & Nyyssönen — Lindström & Jokinen 6—2, 6—2.

HPV-36 JUHANNUSKILPAILUT

Sarja 1:

Salo S. — Haavisto O. 6—1, 6—1, Ståhle S. — Leeve H. 9—7, 6—1, Petersen-Dyggve P. — Holopainen O. 6—4, 6—3, Ahjopalo R. — Broman J. 6—2, 6—4, Hirki J. Hiltunen J. 6—0, 6—2, Palin L. — Broms B. 6—1, 6—0, Serenius M. Rauhamaa Y. 4—6, 6—1, 6—0, Jokinen T. — Mattila A. 6—0, 6—2, Salo — Ståhle 6—2, 6—1, Pajukari — Petersen Dyggve 6—0, 6—1, Ahjopalo — Ilomäki 6—1, 6—0, Hirki — Putus 6—4, 6—1, Ansio K. — Schantz K. 6—3, 6—0, Palin Serenius 6—0, 6—0, Salo Pajukari 6—1, 6—2, Hirki — Ahjopalo 6—3, 6—4, Rosenbröijer — Ansio 5—7, 6—1, 8—6, Jokinen — Palin 6—4, 6—1.
Fin. Salo — Jokinen 4—6, 6—4, 6—0, 6—1.

Naisten kaksinpeli avoin:

Helga Kandelin — Sirkka Leeve 6—4, 7—5, Anneli Nyman — Hilja Järvelä 6—2, 6—2, Ingegerd Björklund — Leena Ahonen 6—2, 2—6, 6—3, Thelma Salo — Helvi Ahjopalo 6—2, 6—1, Dolly Swanljung — Malva Laukka 6—0, 6—1, Kirsli Ääri — Björklund 6—4, 8—6, Nyman — Kandelin 6—0, 7—5, Salo — Nyman 6—3, 8—6.
Fin. Thelma Salo — Dolly Swanljung 6—3, 6—4.

Miesten nelinpeli avoin:

Palin & Vaalas — Ansio & Holopainen 6—3, 6—1, Jokinen & Kaartinen — Ruokonen & Haavisto 6—3, 3—6, 6—1, Serenius & Pajukari — Ståhle & Ijäs 6—2, 7—5, Petersen-Dyggve & Korpinen — Hintikka & Lahti 6—4, 6—1, Salo & Hirki — Palin & Vaalas 7—5, 6—4, Jokinen & Kaartinen — Ahjopalo & Rauhamaa 6—3, 7—5, Serenius & Pajukari — Petersen-D & Korpinen 6—1, 6—1, Rosenbröijer & Putus — v. Schantz & Leeve 6—3, 6—0, Salo & Hirki — Jokinen & Kaartinen 6—1, 6—2, Serenius & Pajukari — Rosenbröijer & Putus 6—1, 4—6, 6—2.
Fin. Salo & Hirki — Serenius & Pajukari 6—4, 6—4.

Sekanelinpeli:

Ääri & Putus — Nybom & Nyberg 6—0, 6—0, Järvelä & Palin — Ahjopalo & Ahjopalo 9—7, 6—3, Björklund & Hirki — Leeve & Leeve H. 6—0, 6—4, Nyman & Pajukari — Ahonen & Broman 6—4, 6—4, Laukka & v. Schantz — Hilden & Hilden 6—2, 6—0, Swanljung & Jokinen — Lahtinen & Ilomäki 6—1, 6—1, Salo & Salo — Nyman & Rosenbröijer 6—4, 6—1.
Fin. Swanljung & Jokinen — Salo & Salo 10—8, 6—8, 10—8.

Miesten kaksinpeli B-luokka:

Ansio — Hintikka 6—1, 6—2, Rauhamaa — Broman 6—2, 5—7, 6—4, Broms — Juurtola 6—1, 6—0, Haavisto M. — Aaltonen 6—2, 7—5, Hiltunen J. — Semeri 6—1, 2—6, 6—1, Salmi — Sarén 6—3, 6—2, Korpinen — Lappalainen 1—6, 6—1, 6—4, Ruokonen — Mattila 6—3, 8—6, Ijäs — Eskola 6—2, 6—3, Ansio — Petersen-Dyggve 6—8, 7—5, 6—0, Haavisto — Kaartinen 6—1, 3—6, 6—3, Leeve H. — Hiltunen L. 6—1, 6—1, Kontinen — Holopainen 7—5, 6—4, Ilomäki — Heiskanen 3—6, 6—2, 6—3, Vuorelma — Leeve O-H 6—4, 6—4, Vaalas — Nyberg 6—2, 6—1, Broms — Haavisto M. 6—0, 6—4, Salmi — Hiltunen J. 6—1, 6—1, Korpinen — Lahti 7—5, 8—6, Ruokonen — Ijäs 9—7, 6—0, Haavisto O. Leeve H. 6—4, 11—13, 6—4, Kontinen Ilomäki 6—0, 6—0, Vaalas — Vuorelma 6—1, 6—3, Ruokonen Broms 6—2, 6—3, Ansio — Vaalas 1—0 rdt.
Fin. Ruokonen — Ansio 8—6, 6—4.

Naisten kaksinpeli B-luokka:

Arja Ahto — Anita Forsén 6—4, 6—0, Leena Aho — Eeva Ruuska 6—1, 6—0, Helvi Ahjopalo — M-B Salo 6—1, 6—0, Hilja Järvelä — Anita Wetzell 6—4, 6—1, Ebba Hilden — Eila Lehtonen 6—1, 3—6, 8—6, Aili Mikkonen — Brita Nybom 6—1, 6—3, Sirkka Leeve — Margaret Carlson 6—2, 6—1, Ahonen — Ahto 6—2, 6—2, Ahjopalo Eila Lahtinen 4—6, 6—2, 6—4, Laukka Malva — Leeve 1—6, 6—4, 6—3, Järvelä — Hilden 6—0, 6—0, Ahonen — Nieminen 6—1, 6—1, Laukka — Mikkonen 6—1, 6—1.
Fin. Ahonen Leena — Laukka Malva 8—6, 6—3.

Miesten nelinpelin B-luokka:

Loppuottelun tuloksia ei ole saat. Finaaliin selviytyi Vaalas & Petersen-Dyggve — Ruokonen & Haavisto O.

Semifinaaliottelut:

Vaalas & Petersen-D — Kaartinen & Ijäs 6—3, 1—6, 8—6, Ruokonen & Haavisto — Rauhamaa & Korpinen 8—10, 6—3, 6—4.

TULOKSET VVS:n KANSALLIS- SA KILPAILUISSA 27—28. 6. 59.

Miesten 2-peli, avoin.

Ensimmäinen kierros:

Nyyssönen — Haavisto 6—0, 6—2, P. Männistö — Kultavirta 8—6, 6—4, Kinnunen — Reiniö w.o. Glöersen — Bogdanoff 6—1, 6—4, Hietala — Rauhamaa w.o. Kaartinen — Kuokonen w.o. M. Männistö — Martsalo 6—3, 6—3, Lehmusvirta — v. Schantz 6—3, 7—5.

Toinen kierros

Nyyssönen — Männistö 6—0, 6—1, Bogdanoff — Kinnunen 6—4, 3—6, 6—4, Hietala — Kaartinen w.o. Männistö — Lehmusvirta 6—8, 6—4, 6—3.

Semifinaali:

Nyyssönen Bogdanoff 6—0, 6—0, Männistö — Hietala 6—0, 6—3.

Loppuottelu:

Nyyssönen Männistö 6—1, 6—0.

Miesten 2-peli, B-luokka.

Ensimmäinen kierros:

Martsalo — Kultavirta 9—7, 6—2, Sorjonen — Nyman 6—1, 6—4, Kaartinen — Ruotsalainen 6—4, 6—3, Lehmusvirta — Lantz 2—6, 6—0, 6—1, Varjonen — Rauhamaa w.o. Laaninen — Leeve w.o.

Toinen kierros:

Martsalo — Ruokonen w.o. Kaartinen — Sorjonen 11—9, 4—6, 6—2, Lehmusvirta — Varjola 6—3, 6—3, Haavisto — Laaninen 6—1, 6—1.

Semifinaali:

Martsalo — Kaartinen 2—6, 8—6, 6—3, Lehmusvirta — Haavisto 6—3, 7—5.

Loppuottelu:

Lehmusvirta — Martsalo 7—9, 6—4, 6—2.

Miesten 4-peli, avoin.

Ensimmäinen kierros:
Hietanen & Reiniö — Haavisto & Ruokonen w.o. Männistö & Männistö — v. Schantz & Glöersen 6—2, 7—9, 6—0.

Semifinaali:

Nyyssönen & Kaartinen — Hietala & Haavisto 6—2, 6—3, Bogdanoff & Kinnunen — Männistö & Männistö 2—6, 6—2, 13—11.

Loppuottelu:

Nyyssönen & Kaartinen — Bogdanoff & Kinnunen 6—2, 6—1.

Miesten 4-peli, B-luokka.

Ensimmäinen kierros:

Sorjonen & Haavisto — Tiittola & Tiittola 6—2, 7—5, Kultavirta & Lantz — Nyman & Laaninen 6—2, 6—3, Martsalo & Kaartinen — Varjonen & Leeve w.o.

Semifinaali:

Sorjonen & Haavisto — Kultavirta & Lantz 6—2, 2—6, 6—1, Ruotsalainen & Lehmusvirta — Martsalo Kaartinen 6—3, 6—2.

Loppuottelu:

Sorjonen & Haavisto — Ruotsalainen & Lehmusvirta 6—2, 8—6.

Naisten 2-peli, B-luokka.

Ensimmäinen kierros:

Aarnivala — Kalima w.o. Holmen — M. Glöersen 6—3, 6—1, Wedde — Kaivula 2—6, 6—4, 6—0.

Toinen kierros:

Laukka — Nakari 6—0, 6—1, Aarnivala — Holmen 9—7, 6—1, Wedde — Tiittola 6—2, 6—1, Ekman — Leeve 6—0, 6—1.

Semifinaali:

Laukka — Aarnivala 4—6, 6—0, 6—2, Wedde — Leeve 6—3, 6—0.

Loppuottelu:

Leeve — Laukka 6—3, 6—1.

MIXED

Ensimmäinen kierros:

Leeve & Nyyssönen — Aarnivala & P. Männistö 6—2, 7—5, Laukka & M. Männistö — Wedde & Bogdanoff 9—7, 6—0.

Loppuottelu:

Leeve & Nyyssönen — Laukka & M. Männistö 6—1, 6—0.

TAMMISAAREN KANSAINVALISET

Miesten valioliukka:

Loppuottelu:

Nyyssönen — Ekström 6—0, 6—0.

A-luokka

Semifinaalit:

Eklund — Säilä 6—4, 2—6, 6—2.

— Nopeat toimitukset — edulliset hinnat

Luottakaa monivuotiseen kokemuk-
seemme.

Korjaamme mailanne huolellisesti.

Varatkaa itsellenne maila joka kes-
tää arvostelun.

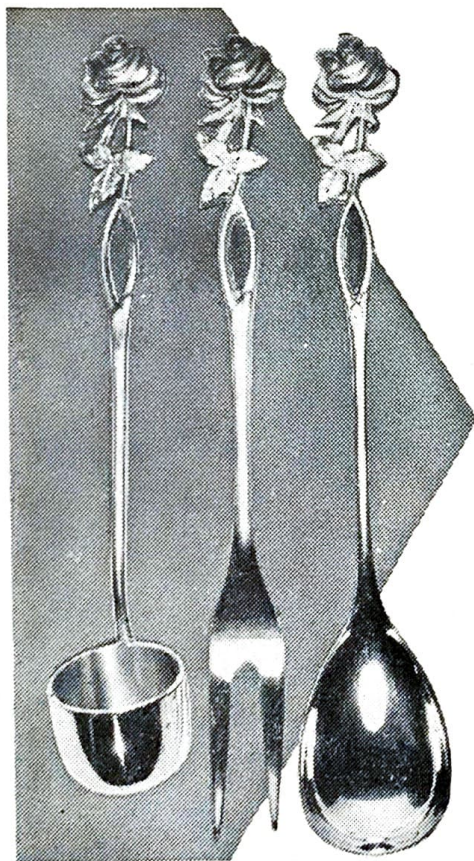

T:mi O. Räsänen

Maurinkatu 4 B 12

Helsinki Puh. 621 712

Slazenger

Kotkanpää

- kauneuden ja
tyylikkyyden tunnus
- ensiluokkaisen
laadun takuu

Kulta-Hovi

AURAKATU 3 TURKU

B-luokka:

Ensimmäinen kierros:

H. Leeve — G. Nyström 6-2, 6-3, Y.
Rauhamaa — J. Paatela 6-2, 6-2, J.
Tuominen — B. Richnau 6-2, 10-8, O.
Leeve — H. Thorén 6-3, 6-4, E.-M. Sal-
mi — S. O. Willberg 6-3, 6-4, L. Ar-
he — S. Lindström 6-1, 6-2, S. Hele-
nius — A. Kaartinen 6-1, 6-3, E.
Grundström — N. Akerfelt 6-2, 6-2,

P. Petersen Dyggve — B. Akerman 6-1,
6-0.

Toinen kierros:

M. Bäckman — S. Holmström 7-5, 6-
1, H. Leeve — E. Etola 6-0, 6-3, Rau-
hamaa — Tuominen 6-1, 4-6, 6-1, Sal-
mi — Leeve 6-3, 6-1, Helenius Arhe
8-6, 3-6, 7-5, Petersen Dyggve —
Grundström 6-3, 6-0, S. Ekström — J.
Söderström 9-7, 7-5, H. Koskinen — L.
Smendlund 6-8, 6-2, 6-4.

Semifinaalit:

Bäckman — Rauhamaa 6-4, 6-4,
Ekström — Petersen Dyggve w.o.

Loppuottelu:

Bäckman — Ekström 6-4, 6-1.

Naisten kaksinpelit. Valioluokka:

Loppuottelu:

Horsma — Swanljung 6-1, 6-2.

Pian voitte ottaa jalat allenne ...

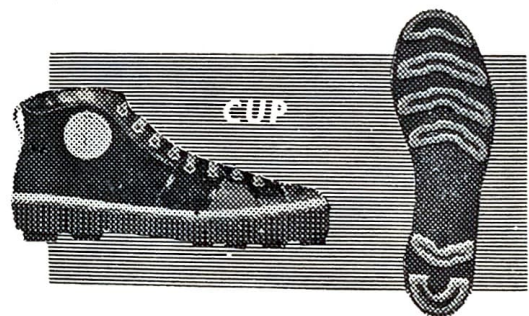
Oikein valitut jalkineet antavat askeleillenne uutta pontta ja harjoitteluun parempaa puhtia. Nousevaan kuntoon sopivat parhaiten kestävät, tukevat ja joustavat NOKIAN urheilukengät! — Käykääpä "lenkillä" kenkäkaupassa — NOKIAN kuulu valikoima on nyt suurimmillaan.

... ja jalkoihin

NOKIAN URHEILUKENGÄT!

AKILLES
koripallo-
kenkä

CUP
jalkapallo-
kenkä

VOITTO
purjehdus-
kenkä

Mikä onkaan päämääränne, voitte saavuttaa sen NOKIAN urheilukengissä.

KENTTÄ varrellinen maastokenkä
TENNIS verkkopallokenkä
SUUNTA kevyt suunnistuskenkä
ILKKA ja KISA ihanteellinen urheilukkenkä
PERHO kevyt voimistelukkenkä

Suomen Kumi tehdas Osakeyhtiö